

הישיבה ה-71 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, ד' בכסלו תשע"ג (18.11.2012)

עיריית אריאל

הישיבה ה-71 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה

מיום ראשון, ד' בכסלו תשע"ג (18.11.12)

נוכחים:

מר רון נחמן	- ראש העיר
מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר
גב' לודמילה גוזב	- סגנית ראש העיר
מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
מר עמנואל יעקב	- חבר מועצת העיר
גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר
מר פבל פולב	- חבר מועצת העיר
עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר

חסרים:

מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
-----------------	------------------

משתתפים:

מר חיים (קוקי) ביטון	- מנכ"ל העירייה
עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי
מר ג'והר חלבי	- גזבר העירייה
מר אריה ברסקי	- מבקר העירייה

על סדר היום :

1. דיווח ראש העיר.

2. אישור תב"רים חדשים :

א. שדרוג מערכת ההשקיה הציבורית, תב"ר 279

שדרוג מערכת ההשקיה (גינון) במוסדות החינוך ומוסדות העירייה, פרויקט בעלות של ₪ 900,000.

מקורות המימון: משרד הפנים תקציב פיתוח 2012 ₪ 250,000

רשות המים ₪ 300,000

קרנות הרשות ₪ 350,000

מצ"ב התחייבות משרד הפנים (החומר נמסר בזימון לישיבה מס' 70)

ב. הצללה ושדרוג מתקני חצר, תב"ר 280

הצללה ושדרוג מתקני חצר בעלות של ₪ 150,857

מקורות מימון: משרד הפנים תקציב פיתוח 2012.

מצ"ב התחייבות משרד הפנים (החומר נמסר לישיבה מס' 70).

אישור תב"רים – הגדלות:

א. הקמת אולם ספורט בינוני, תב"ר 276

בהמשך לאישור מועצת העיר להקמת אולם ספורט בינוני בבי"ס החדש ברח' מוריה, התקבל אישור ממשרד הפנים, במסגרת תקציב הפיתוח להשתתפות במימון האולם בסך ₪ 548,267.

מצ"ב התחייבות משרד הפנים (החומר נמסר בזימון לישיבה מס' 70).

ב. זהירות בדרכים, תב"ר 278

מצ"ב התחייבות הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים למימון שלב ב' לשנת 2012 בסך ₪ 43,000 המהווים 80%, ועוד חלק הרשות (קרנות רשות) בסך ₪ 10,750 המהווים 20%.

לאחר התוספת לעיל, יעמוד התב"ר ע"ס ₪ 98,750.

מצ"ב אישור הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים (החומר נמסר בזימון לישיבה מס' 70).

3. מינוי מבקר העירייה מר אריה ברסקי ל"ממונה על פניות הציבור".

4. בקשה לזימון ישיבה שלא מן המניין ע"י חבר המועצה מר אלי שבירו בנושא:

"העברת משרדי אגף החינוך". התייחסות עו"ד שרון שטיין, יועמ"ש העירייה.

(החומר נמסר בזימון לישיבה מס' 70).

5. המשך דיון בנושא תבחיני התמיכות לשנת 2013 "לגופים הפועלים בעיר אריאל ללא כוונת רווח".

1. דיווח ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע: בדיווח ראש העיר אני חייב להגיד לכם בקשר למבצע שבעזה.

אנחנו מיום רביעי, ביוזמה שלנו ושל אנשים נוספים, עשינו כמה פעולות לארח כאן כל מיני משפחות ואחרים, עם האוניברסיטה וגם העירייה, כאלה שביקשו לצאת להפוגה בסוף השבוע. אני לא קיבלתי עוד דיווח היום כמה הגיעו, אבל אני יודע שיש ילדים שלומדים, התקשרו איתי משפחות שהילדים שלהם לומדים אצלנו בבית ספר, ואני יודע שכמה ילדים ממערכת החינוך קלטו במערכת שלנו את הילדים מהדרום.

אני רוצה להגיד לכם שקיבלתי הודעה מהצבא שאנחנו צריכים להיות ערוכים והנחיתי את מחלקת הביטחון, את הפיקוח, לגבי כל המקלוט שיש באריאל, הן מקלטים ציבוריים והן מקלטים בבתי הפרטיים. אחת הבעיות שלנו זה המקלטים בבתי הפרטיים. ויכלו לראות בטלביזיה שאתה נכנס לתל-אביב באיזה בית משותף והבלגאן חוגג שם.

היה כאן כל הפיקוד של החירום עם פיקוד העורף, עם כל ה-קב"טים מיהודה ושומרון, אני לא הייתי פה, הם עשו ישיבה. אין לי מושג בדיוק מה אמרו, אבל הכינו את כל ה-קב"טים, של כל הרשויות המקומיות. ואני מדבר על הרשויות מירושלים הנה, אני לא מדבר מירושלים דרומה, כדי לעדכן אותם מה הולך לקרות.

התקשרו מפיקוד העורף היום, הם ביקשו לתת לנו 800 מזרנים ו-800 מיטות לחירום, לקליטה. יש לנו בעיה איפה לשים את זה בכלל. זה צריך מקום גדול. זה מתייחס גם לכל התרגיל שהיה לגבי מוכנות העורף לרעידות אדמה. אבל אמרנו אז רעידת אדמה, אבל המצב של מלחמה הוא לא פחות אקוטי. ואני לא יודע איפה נשים כמות כזאת. זה צריך להיות נפח גדול מאד ונחפש איפה לעשות את זה. זה מבחינתנו כעיר קולטת מפונים, ואנחנו מוגדרים כעיר קולטת מפונים, אנחנו צריכים לטפל בזה. זה רק מהיום, אני עוד לא יודע בדיוק איפה שזה יהיה.

אני רוצה להודיע לכם שישבתי עם משרד הביטחון לגבי מרכז ההפעלה. מרכז ההפעלה, מה שהיה מתחת לבניין של הסופרמרקט. אנחנו הולכים לעשות, בתיאום עם פיקוד העורף ו-רח"ל, את כל האשקוביות, מאיפה שהמוקד שלנו עד הסוף של השורה

הראשונה. הם גם יצביעו על הנושא של הבטון, כי האשקובית אמנם מבטון, אבל הגג שלה, צריך לעשות חיזוק, וגם בקירות, אני לא יודע בדיוק איך. אז סיכמנו עם משרד הביטחון, הם כבר היו פה, ואנחנו ניכנס להפעלת מרכז הפעלה שלא היה עד היום ושינוי של המוקד לתגבור שלו, הגדלה שלו, עם מצלמות נוספות ודברים נוספים כדי לתגבר את המוקד השוטף יום יום ומוקד ההפעלה למקרי חירום. לפחות את זה סגרת איתם בשבוע שעבר, עם משרד הביטחון.
למה אני אומר את כל הדברים האלה?

מר אלי שבירו: לא אמרנו שזה יהיה למעלה?

מר רון נחמן-יו"ר: לא. הלכנו לבדוק את זה, בדקנו את זה. העלויות שזה צריך להיות מגיע ל-4.5 מיליון שקל. אין את המימון לכך. פה, שישבנו ועשינו את האפשרות הזאת, אחד – בבית ספר נחשונים יש את המקלט, להגדיל אותו. שתיים – למעלה, בבית הספר החדש, שרצינו לקחת את המרתף ולעשות לו את מרכז ההפעלה, משרד הביטחון הגיע למסקנה שצריכים לעשות את זה מהר, והדברים האלה נעשה אותם בהמשך של השורה הזאת. כל הדברים האלה יהיו פה. אני מקווה שבתחילת 2013 אנחנו נבצע את הדברים האלה.

מר יחיאל טוהמי: מי זה נבצע, אנחנו, העירייה תבצע?

מר רון נחמן-יו"ר: כן, מקבלים מהם כסף, מימון.

מר יחיאל טוהמי: כמה מקבלים כסף?

מר רון נחמן-יו"ר: נקבל מהם. מהשר לפיתוח – מיליון שקל. ממשרד הביטחון עוד איזה 300,000. מ-רח"ל עוד 250,000 שקל. זה קרוב ל-2 מיליון שקל שצריכים לעשות את זה, וזה מספיק לכול. אנחנו מכינים את התוכנית של איך תהיה הפריסה של החדרים בזמן של החירום, ובתוך זמן קצר מאד אנחנו נכין את זה מבחינה

ארכיטקטונית, עם כל אמצעי הקשר וכל הנושאים שצריכים לעשות שם מבחינת התקשורת, היכולות של התפעול של עיר. קח בחשבון, אנחנו צריכים לקלוט פה עשרות אלפים שיפנונו מגוש דן – זו המשימה של אריאל.

אז רציתי לדווח לכם שתדעו את הדברים האלה. בינתיים אף אחד לא הכניס אותנו לכוננות. אני חושב שבאזור שקרוב לבאר שבע, בדרום שם, ביהודה, אני חושב ששם נכנסו לכוננות. לפחות מיתר אני יודע ועוד כמה דברים כאלה. בעקבות הנחיות מהפיקוד, ועדת הביטחון תהיה חייבת להתכנס. אני לא יודע אם קיבלנו איזו שהיא הוראה עד היום, אבל אני מניח שנקבל אותם, אלא אם כן יהיה הסכם הפסקת אש בימים הקרובים.

מר יחיאל טוהמי : רון, כשאתה אומר אנחנו בדקנו, אנחנו נמגן פה – מה זה בדק? מי בדק? אתה בדקת? אנשי מקצוע שלך? מי בדק? מי קבע? אני סתם שואל. למרות ש-2 מיליון שקל, יכול לבנות איזה משהו שהוא שווה 3 מיליון שקל, לעשות משהו באמת, מרכז ראשוני. אני שואל שאלה.

מר רון נחמן-יו"ר : נתתי לך כאן,

מר יחיאל טוהמי : לא, תגיד מה זה בדקנו. מי בדק?

מר רון נחמן-יו"ר : אתה לא שמעת מה שאני אמרתי. לא שמעת. אמרתי לך כאן שהיו כאן מ-רח"ל, זו רשות חירום לאומית. הם היו פה, הם בדקו את הכול, הם נתנו את ה-או קיי והם עושים את זה. הם האנשים, הם המהנדסים, הם עושים את כל התקנים שלהם, לא אני, לא אתה ולא אף אחד כאן שיושב בחדר. זה הכול. אנחנו עושים את זה במקלט למטה מתחת ליסופר', זה קטן מדי, זה לא יכול להספיק למצבי חירום. עלו כל האפשרויות שישנן. והואיל והדברים צריכים להיות כמה שיותר מהר ואף אחד לא יודע מתי תיפתח מלחמה, אז הדבר הזה יילך קדימה ונעשה את הדברים האלה.

מר אלי שבירו : אם אפשר להגיד, אני חושב שאם אתה כבר מדבר על הדבר הזה, אני חושב שאנחנו צריכים לצאת באיזו שהיא הצהרה של תמיכה בראש הממשלה, בממשלה, בכוחות הביטחון, בתושבי הדרום, על כל מה שנעשה. ובקשר לנושא של המיקום של מטה מל"ח, למרות ש-רח"ל היו כאן וכל הגורמים היו כאן, המקום הזה הוא מקום בעייתי מבחינת נגישות וצריך לדעתי לחשוב על זה ולראות אם באמת אנחנו רוצים לשים את זה שם ולהשקיע כל כך הרבה כסף.

מר יוסי חן : איפה הוא אמר?

מר אלי שבירו : איפה שהביטחון והלאה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני מסביר קודם לטוהמי ואני אומר לכולכם ככה: נבדקו כל האפשרויות. והואיל ואני מקווה שנקבל את האפשרות להתחיל לעשות את בית הספר למעלה, אין מימון לדבר הזה ולא יהיה מימון. ולכן, היתה אפשרות, כמו בהתחלה שרצו לעשות במקלט של נחשונים, להגדיל אותו, ואין שום מקום אחר באריאל שהוא יכול להיות. אם היה בניין של העירייה, אז כמובן שבפרויקט שיהיה להקמת בניין עירייה חדש, במרתף יהיה שם מרכז הפעלה שייתן את כל מה שצריך לאריאל. אין לנו בניין עירייה, אנחנו יושבים פה. כל הנושא הזה מטופל על ידי הגורמים שהם גורמים של רשות החירום והכול יעבוד בהתאם לכך. זה מה שיש לי לדווח. דברים שסוכמו עם משרד הביטחון, עם רח"ל ועם כולם, עם פיקוד מרכז, והכול מתואם פה.

מר פבל פולב : רון, בנושא של ביטחון, אנחנו במצב מלחמה,

מר רון נחמן-יו"ר : לא מלחמה.

מר פבל פולב : כן, כי לא רוצים להגדיר את זה, אני מגדיר את זה ככה. זה מצב מלחמה, כי הורגים לנו אנשים. ההסעות באוטובוסים, שהפלשתינאים העובדים,

הפלשתינאים חוזרים עם תושבי אריאל ביחד, אחרי שחיזבאללה פנה לכל התושבים הפלשתינאים של יהודה ושומרון כן להצטרף גם להיות איתם ביחד, זה סכנת חיים אני חושב ממשית. אנחנו צריכים דחוף למצוא איזה שהוא פיתרון ביחד עם משרד הביטחון. אמרת שאתה מטפל בזה, אבל,

מר רון נחמן-יו"ר : זה לא על סדר היום.

מר פבל פולב : לא על סדר היום, אבל אם היתה לך פגישה,

מר רון נחמן-יו"ר : שאלת שאלה – תקבל תשובה.

אני דיברתי עם אלוף הפיקוד. אלוף הפיקוד, הוא תיאם את כל המערכות האלה, עם ה-שב"כ ועם הצבא ועם המשטרה ועם משרד התחבורה ועם משרד האוצר וכולם. אני דיברתי איתו, הוא התקשר איתי בשבוע שעבר, ואמרתי – על 3 דברים אני דורש טיפול מיידי:

אחד – זה הכניסה בשער המערבי פה, שהיום זה צר ואי אפשר, בבוקר הכול מפוצץ. לסדר את ההרחבה דו-מסלולי ואנחנו נטפל בזה ואנחנו נעשה את זה. דבר שני – זה השער המזרחי, שהוא נמצא בתוך גדר המעטפת של אריאל, שזה אבסורד, שיכול לבוא מחבל, להיכנס דרך הפטרולים, לפתוח באש על הסטודנטים של האוניברסיטה, מדרום או מצפון, וצריכים להזיז את השער הזה מזרחה. זה הדבר השני.

והדבר השלישי – ואמרתי לו, הכי חשוב מהכול זה הסיפור של הערבים עם האוטובוסים. הוא הודיע לי כאן שהוא יגיע הנה לטפל בזה, אני כתבתי לו בזמנו שיעשה ועדה, ואני רוצה לשבת בתור ראש העיר, אני רוצה לשבת בוועדה שלכם. אבל הם עשו ועדה של משרד הביטחון, של משרד התחבורה, של משרד האוצר, של ה-שב"כ, של, אני יודע מי עוד שם, והם בעצמם קיבלו את ההחלטות, עם משרד המשפטים. זה עבד כמה זמן שם, הורידו את הערבים, והבעיה שהערבים שיוצאים ממחסום אייל הם צריכים לחזור לשם ולא לבוא לפה. הדברים האלה ידועים. אני מקווה, לא זוכר כרגע מתי יגיע האלוף, אבל זה אצלי בסדר עדיפות חשוב ביותר. כי היום, שאומרים החמאס

שהם יעשו כל מיני דברים, זה לא דווקא הרקטות שעפות. הם יכולים לעשות פיגוע של חטיפה. הם יכולים לעשות פיגוע של חטיפה של אזרחים או חיילים. הם יכולים לעשות פיגוע עם מטען חבלה. כל הדברים האלה, אנחנו,

מר פבל פולב : עם גישה ישירה לתוך ה ...

מר רון נחמן-יו"ר : אז אני אומר לך, אני דיברתי על זה עוד לפני המבצע בעזה, דיברתי עם אלוף הפיקוד בעניין הזה. אם יהיה לי יותר חדשות אני אגיד לכם בדיוק.

מר אלי שבירו : הבעיה שאלוף הפיקוד, לטענתו, הפועלים הפלשתינאים לא מהווים איום ביטחוני, וזאת הבעיה המרכזית. זאת אומרת, הוא צריך להחליט שהם באמת מהווים איום. ואני חושב שהיום, אחרי באמת, בזמן שאנחנו נמצאים, זה יכול להיות איזה שהוא מנוף כזה.

מר פבל פולב : אני גם חושב שזה בעיה של החוק בכנסת, כי אין לנו אפשרות עם חקיקה להוציא את האנשים מהאוטובוסים. אני מעלה את זה מחר בישיבת סיעה, אני מבקש ממך, כאיש ליכוד, גם להעלות את הנושא הזה, כי זה דחוף. כי יום יומיים, עד שתהיה ועדה,

מר רון נחמן-יו"ר : אנחנו עכשיו באותה סיעה.

מר פבל פולב : באותה סיעה, אבל אני עושה את העבודה שלי מהצד שאני יודע.

מר אלי שבירו : אותה רשימה.

מר פבל פולב : עדיין לא אותה מפלגה.

מר רון נחמן-יו"ר : אבל אנחנו ביחד.

מר פבל פולב : אנחנו כל הזמן ביחד, רק אתה לפעמים לא מסתכל לכיוון הנכון. אנחנו כל הזמן ביחד.

מר רון נחמן-יו"ר : רשמתי את הדברים האלה. ברגע שתהיה לי אינפורמציה, זה לא בידיים שלנו לבד, זה סיפור גדול כל העניין הזה,

מר פבל פולב : אבל האחריות היא עלינו, כי אנחנו לא נוכל לספר סיפורים אחרי שזה יקרה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא לוקח על עצמי שום אחריות שמדינת ישראל צריכה לקחת. עם כל הכבוד להיותנו חברי מועצה, מי שאחראי לדבר הזה זה ממשלת ישראל, ואני לא לוקח על עצמי דברים שהממשלה צריכה לעשות.

מר פבל פולב : אז מה אנחנו נעשה?

מר רון נחמן-יו"ר : עכשיו אתה רוצה לעשות את כל הדיון הזה?

מר פבל פולב : כן, אבל לא היתה תשובה.

מר רון נחמן-יו"ר : יש לך מחר ישיבה של הסיעה, תגיד להם שראש העיר מטפל בזה יחד עם אלוף הפיקוד, עם האנשים שנוגעים בעניין, וצריכים למצוא לזה פיתרון, וזה הכול. וזה יהיה, אין דרך אחרת.

מר יוסי חן : אם אפשר גם משהו בנושא הזה של השערים. קודם כל, דנו בזה לפני שנתיים ודנו בזה לפני שנה ולא נעשה שום דבר.

מר רון נחמן-יו"ר : יוסי, כשאתה אומר משהו,

מר יוסי חן : רגע, תרשה לי לסיים.

מר רון נחמן-יו"ר : לא, לא תקשיב לי.

מר יוסי חן : תקרא את הפרוטוקולים.

מר רון נחמן-יו"ר : לא נעשה שום דבר,

מר יוסי חן : תקרא פרוטוקולים.

מר רון נחמן-יו"ר : לא נעשה שום דבר,

מר יוסי חן : לא נעשה כלום בשערים. בנושא השערים והכניסות לא נעשה כלום.

מר רון נחמן-יו"ר : תגיד בדרך שלך, תקשיב לי,

מר יוסי חן : לפי מה שאני רואה, לא נעשה כלום.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה תמשיך בסגנון שלך – שום דבר לא נעשה. טוב.

מר יוסי חן : תן לי בבקשה לסיים. כשאתה דיברת, לא הפרעתי לך לא נכנסתי לדברייך.

מר רון נחמן-יו"ר : דבר, בבקשה.

מר יוסי חן : דבר נוסף, מה שכן ביד שלנו, בשער המערבי, שכל תושב רוצה להיכנס, הוא מחנה את הרכב, חוסם נתיב שלם. העליתי את זה גם לפני שנה וגם לפני שנתיים, הוא חוסם נתיב שלם, יורד מהרכב כדי לצלצל בפעמון. יום אחד זה יהיה אסון, יבוא רכב מאחורה, לא מחבל ולא אף אחד, רכב שלא ישים לב שהוא עצר וירד מהרכב וידרוס אותו. לכן אני אומר, להכניס את המחסום הזה פנימה 50 מטר, 30 מטר, שהרכב יפנה ימינה, יכנס פנימה, יצלצל בפעמון ואף אחד לא ייהרג. אני העליתי את זה וגם בישיבת תקציב בינואר או בפברואר, אמרת שתטפל בזה וזה בטיפול, ולא נעשה כלום. ואני מודיע לכם – גם לא ייעשה כלום.

מר רון נחמן-יו"ר : או קיי, אמרת.

מר פבל פולב : רון, משהו קטן, בסמכותך, האוטובוסים שמגיעים לשער יכולים לעצור בצד ולהיבדק בצד ולא לחסום את כל ה -

מר רון נחמן-יו"ר : חבר'ה, אתם חושבים שיש כאן אנשים אידיוטים? חושבים שראש העיר לא יודע מה קורה?

מר פבל פולב : אבל זה היה. למה ביטלו את זה?

מר רון נחמן-יו"ר : חבר המועצה, יוסי חן, יש לו סגנון ששום דבר לא נעשה. אז בוא אני אעשה לך, כמה אינפורמציות,

מר פבל פולב : אבל אני דיברתי אחרת, בנושא מאד חשוב גם.

מר רון נחמן-יו"ר : פבל, אני אמרתי לך, תלמד כמה דברים שלפני שאתה מדבר תלמד אותם.

אחד – הרחבה של שני נתיבים בכניסה המערבית, זה דבר שטופל. השקענו כסף בארכיטקטורה של כל הנושא הזה. היינו צריכים לקבל אישור של משרד הביטחון בכלל

שאנחנו לא פולשים שם מעבר לקו הכחול של אריאל. רק עכשיו בדקו את הדברים האלה ואת מה שנקרא קו כחול, ותלמד את הדברים האלה פעם אחת. ולכן, אלוף הפיקוד מוציא עכשיו מכתב, שאם אנחנו עושים את הדברים האלה בתוך מה שסיכמו את הקו הכחול של אריאל, זה יהיה. אנחנו לא עשינו כלום, אבל הלכנו להביא כסף, בין 350 ל-400,000 שקל, כי מדיבורים לפרוטוקולים שום דבר לא קורה. אבל אנחנו הבאנו גם את הכסף הזה והדברים האלה יהיו, אם אתה חושב או אתה לא חושב, זה לא מעניין אותי בכלל. אבל זה העניין. בשביל הפרוטוקול אני אומר את זה. זה דבר אחד.

דבר שני – השער המזרחי – בכלל, אתם יודעים שיש שם בעיות של תחום השיפוט של אריאל. ומישהו בא והולך לבית משפט ואומר ל-בג"צ – אתם חרגתם מהתחום של אריאל. כמו שהיה לנו בהמשך של הגדר. אז לאט לאט, כל הדברים האלה צריכים ללמוד אותם.

בזה גמרתי את הדברים.

מר יוסי חן : אני רוצה עוד משהו להוסיף בנושא הזה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני רוצה לגמור את זה. זה לא על סדר היום.

מר יוסי חן : אנחנו נגיע. אני רוצה להוסיף, ברשותך, שכחתי, עכשיו

הזכרת לי, תוך כדי שאמרת שאתה עושה, אז גם התאורה. כל התאורה, מכניסת שער מערבי עד לאתגרים, לא פועלת במשך חודשים רבים, ואתה יודע.

מר רון נחמן-יו"ר : טוב, בסדר. הכול בפרוטוקול. הלאה.

מר יוסי חן : הכול בפרוטוקול.

מר רון נחמן-יו"ר : הכול בפרוטוקול.

מר פבל פולב : לגבי האוטובוס תתייחס.

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא מתייחס לזה. אני לא עושה עכשיו שום דברים כאלה מעבר לסדר היום.

מר פבל פולב : אתה יכול לענות על זה ב -

מר רון נחמן-יו"ר : אני אומר לך עוד פעם, לא יודע. אני אפגש עם אלוף הפיקוד, אני אגיד לך.

מר פבל פולב : אבל זה ... אחר של תושבים.

מר רון נחמן-יו"ר : אני מסביר לך, פעם שלישית אני אומר לך,

מר פבל פולב : תבדוק את הנושא.

מר רון נחמן-יו"ר : לא, אני לא אבדוק.

מר פבל פולב : למה?

מר רון נחמן-יו"ר : אמרתי לך 4 פעמים.

מר פבל פולב : ודיברתי יפה איתך. זה חשוב. זה פקק אדיר בבוקר.

מר רון נחמן-יו"ר : תגיד לי, מה אתה רוצה ממני עכשיו?

מר חיים (קוקי) ביטון : אבל, פבל, הוא אמר שהוא יבדוק את זה עם אלוף הפיקוד.

מר רון נחמן-יו"ר : תגיד לי, מה אתה רוצה ממני עכשיו?

מר פבל פולב : אני מבקש ממך כראש העיר,

מר רון נחמן-יו"ר : מה אתה רוצה ממני?

מר פבל פולב : שתבדוק את הנושא.

מר רון נחמן-יו"ר : אמרתי לך 10 פעמים – אני הולך להיפגש עם אלוף הפיקוד שהוא בא לכאן.

מר פבל פולב : לא, לא לגבי הסעת פלשתינאים, אני מבדיל, זה שני דברים שונים. כניסה לעיר, אוטובוס, שבודקים הביטחון, שלא יעשה פקק בכניסה.

מר רון נחמן-יו"ר : אבל אני הסברתי קודם על נתיב כפול. אתה לא מבין?

מר יוסי חן : אבל זה לא קשור לנתיב כפול.

מר פבל פולב : זה לא קשור לכפול, זה עכשיו אפשר לעשות.

מר יוסי חן : לקחת עובד נוסף בשעות הקשות,

מר רון נחמן-יו"ר : לא לוקח עובד.

מר יוסי חן : ברחבה שם לבדוק אותו ואז הוא ימשיך הלאה.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה טוב על חשבון הציבור.

מר יוסי חן : על חשבון הציבור.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה על חשבון הציבור טוב.

מר יוסי חן : וחברת שמירה גם, זה חלק מהמכרז שלהם, שלא עומדים במכרז. אתה רוצה שאני ארחיב את זה?

גב' לודמילה גוזב : חברים, לא חבל על הזמן?

מר יוסי חן : באמת, אתה רוצה שנרחיב את זה? לא רוצים להרחיב.

מר פבל פולב : רון, בבוקר יש פקק מאד גדול, זה יפתור את הבעיה.

מר רון נחמן-יו"ר : עד שלא תפסיקו אני לא ממשיך קדימה. תגיד מה שאתה רוצה.

מר יוסי חן : כל עוד אתה רגוע והיום הישיבה תגיע לסיומה ולא תדפוק תיכף על הפטיש, אנחנו איתך. וגם אם תחליט לסגור את הישיבה – אנחנו איתך. ונבוא עוד שבוע עוד פעם כולם.

מר פבל פולב : לגבי האוטובוס, העצירה שלו בצד לבדיקה, אפשר לעשות את זה כבר ממחר, לא צריך לשאול את אלוף הפיקוד.

מר יחיאל טוהמי : יש לי שאלה אליך, פבל, אתה רוצה שהאוטובוס יכנס, יעבור את השער וייקח ימינה?

מר פבל פולב : לא, לא, לפני השער אפשר לעשות, כי עשו את זה כבר.

מר יחיאל טוהמי : בצד ימין?

מר פבל פולב : כן. וזה לא מפריע. בבוקר פקק אדיר עד הכיכר הגדולה. זה לא בעיה. אבל לא צריך להתעצבן. אנשים חיים בבוקר, סובלים.

מר יוסי חן : צריך רק רצון, יש.

מר יחיאל טוהמי : יש שם גם ככה בבוקר שני,

מר יוסי חן : עוצרים את האוטובוס על התיב ועולים ועושים את הפקק 100 מטר פנימה. אנחנו פשוט בשעות האלה לא נכנסים, אז אנחנו לא סובלים. אבל סטודנטים, אלפי סטודנטים סובלים.

מר פבל פולב : אני יוצא בשעות האלה, אני רואה את זה.

מר יוסי חן : וכל מי שבא מבחוץ, העובדים מבחוץ, מגיע – יש את הבעיה.

מר פבל פולב : הוא גם מסוכן הפקק הזה.

מר רון נחמן-יו"ר : תודה רבה. סעיף 2. אישור תב"רים חדשים. בבקשה, הגזבר.

2. אישור תב"רים חדשים :

א. שדרוג מערכת ההשקיה הציבורית, תב"ר 279 -

שדרוג מערכת ההשקיה (גינן) במוסדות החינוך ומוסדות העירייה,

פרויקט בעלות של 900,000 ₪.

מקורות המימון: משרד הפנים תקציב פיתוח 2012 - 250,000 ₪

רשות המים - 300,000 ₪

קרנות הרשות - 350,000 ₪

ב. הצללה ושדרוג מתקני חצר, תב"ר 280

הצללה ושדרוג מתקני חצר בעלות של 150,857 ₪.

מקורות מימון: משרד הפנים תקציב פיתוח 2012.

אישור תב"רים – הגדלות:

א. הקמת אולם ספורט בינוני, תב"ר 276

בהמשך לאישור מועצת העיר להקמת אולם ספורט בינוני בבי"ס החדש ברח' מוריה, התקבל אישור ממשד הפנים, במסגרת תקציב הפיתוח להשתתפות במימון האולם בסך ₪ 548,267.

ב. זהירות בדרכים, תב"ר 278

מצ"ב התחייבות הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים למימון שלב ב' לשנת 2012 בסך ₪ 43,000 המהווים 80%, ועוד חלק הרשות (קרנות רשות) בסך ₪ 10,750 המהווים 20%. לאחר התוספת לעיל, יעמוד התב"ר ע"ס ₪ 98,750.

מר ג'והר חלבי: יש לנו פה כמה תב"רים שצריך לאשר אותם. התב"ר הראשון

זה תב"ר 279 – שדרוג מערכת ההשקיה (גינון) במוסדות החינוך ומוסדות העירייה, בעלות של 900,000 שקל.

מר יחיאל טוהמי: תסביר, תסביר את זה. כשאתה אומר שדרוג, תסביר מה זה.

מר ג'והר חלבי: אנחנו ביצענו שדרוג של מערכת ההשקיה, בעיקר החלפת

ראשי מערכת חדישים, ממוחשבים, שמחוברים למערכת הבקרה של חברת אקווה, בכל השטחים הציבוריים של העיר וגם באזור תעשייה אריאל מערב. מה שנותר, זה כל מוסדות החינוך, בתי הספר, הגנים, מוסדות העירייה, איפה שיש גינות ציבוריות שהן שייכות לעירייה, אין לנו שם ראשי מערכת. היום יש קול קורא נוסף מרשות המים לסבסוד המערכת. פעם קודמת אני גם הגשתי בקשה, אישרו לנו. בסוף השנה הודיעו לנו – מחוסר תקציב לא יכולים להעביר. לא קיבלנו כסף. עכשיו הם פרסמו קול קורא נוסף, אני הגשתי גם בקשה למשרד הפנים. פה, מה שמוצג בפניכם, 250,000 שקל, זה סכום חלקי מעלות של כ-900,000 שקל, לשדרוג כל ראשי המערכת לגינות הציבוריות בתוך בתי הספר, בתוך גני הילדים. איפה שיש לנו גם מוסדות שהם מוסדות העירייה ויש שם גינות ציבוריות, אנחנו גם משדרגים את המערכות שם. העלות היא על פי האומדן כ-800,000 שקל פלוס. אני בכל זאת, לאור המערכת שיש לנו, לפעמים צנרת פה, צנרת שם, אני הלכתי על עוד תוספת של כ-180,000 שקל, היינו, 900,000 שקל

לשדרוג והשלמת כל המערכת הזאת.

מר אלי שבירו : יש איזה שהוא פירוט?

מר יחיאל טוהמי : סליחה, אני שואל, אתה מדבר פה על קרנות הרשות 350. 550, בקיצור, אנחנו מקבלים מבחוץ.

מר ג'והר חלבי : אנחנו קיבלנו עכשיו, אנחנו מאשרים עכשיו כ-250,000 שקל, מה שקיבלנו אישור. יש לכם פה אישור שקיבלנו אותו. בינתיים אישור על כסף ממשד הפנים, מתקציב משרד הפנים. עכשיו נקבל מרשות המים, אנחנו שוב פעם נתכנס, נאשר את התוספת,

מר רון נחמן-יו"ר : עוד פעם תהיה ישיבה ועוד פעם תב"ר.

מר ג'והר חלבי : ברגע שנקבל מרשות המים, דהיינו, משני הגורמים החיצוניים יש לנו אישור, אז אנחנו נאשר גם את רשות המים וגם את קרנות הרשות.

מר אלי שבירו : כרגע אנחנו לא מתעסקים בכלל עם קרנות הרשות?

מר ג'והר חלבי : אנחנו כרגע גם לא מבצעים. לא יכולים לבצע. יש לנו רק סכום חלקי. אנחנו צריכים לקבל תב"ר לאשר את זה. אבל בינתיים מחכים לאישור רשות המים. אם נקבל עוד 300,000 שקל, 350,000 שקל, בישיבה הקרובה, מתי שיהיה לנו את האישור של רשות המים, אנחנו נאשר. כי הסכום הוא 250,000 שקל, הוא בקושי מכסה חלק קטן מהעלות.

מר יחיאל טוהמי : הבנו. רק שאלה קטנה – זה ייתן לנו איזה שהוא חיסכון, בקרה? כמו שהיום מתפוצץ צינור, בורח מים, קופץ מים 5 שעות עד שאתה קורא למישהו.

מר ג'והר חלבי : קודם כל, כל המערכת ממוחשבת, יש לך בקרה על המערכת. ברגע שיציאת המים מראש המערכת היא מופרזת מהכמות שצריכה לצאת מאותו ראש מערכת, באופן מיידי זה מאותת למחשב בעמדת הבקרה ב-שפ"ע. איש הבקרה מודיע לקבלן הגינון, הוא יוצא לשטח, מטפלים, או אנשי שפ"ע, סוגרים את הנושא.

מר יחיאל טוהמי : אין שום בעיה.

מר ג'והר חלבי : אבל בכל מקרה, הנושא של שדרוג וחיבור ראשי מערכת ממוחשבים כאלה, זה צריך להביא לחיסכון בין 55 ל-60% מהמים שיילכו,

מר יחיאל טוהמי : הבנתי. זה מה ששאלתי.

מר אלי שבירו : אני רוצה להציע הצעה. בסך הכול אני חושב שזה בסדר גמור ובייחוד שאנחנו לא מצביעים על משהו שהוא שייך לתקציב של העירייה, כרגע. אבל אני מציע, כלקח גם מאיזה שהוא סיור שאנחנו עשינו,

מר יחיאל טוהמי : אלי, כלומר, אם יהיה 600, אם יגידו לך עוד 200 של העירייה, אז תגיד – אני מצביע נגד?

מר אלי שבירו : שניה רגע, תן לי לסיים את מה,

מר יחיאל טוהמי : מה אתה מציע? לא הבנתי.

מר אלי שבירו : אם תיתן לי לסיים,

מר יחיאל טוהמי : לא, תגיד את זה.

מר אלי שבירו :

אם תיתן לי לסיים,

מר פבל פולב :

אני לא מבין מה הוא רוצה, אבל אני מקשיב לו.

מר יחיאל טוהמי :

אני הבנתי.

מר אלי שבירו :

לא הבנת.

מר יחיאל טוהמי :

הוא אמר – אני עכשיו מצביע וזה לא כסף של העירייה.

כלומר, אם יהיה matching של העירייה עוד 200,000 שקל, אז תגיד – לא, אני לא נותן 600, אני מצביע נגד?

מר אלי שבירו :

יחיאל, מזל שלי שאתה לא השופר שלי, אז תן לי לסיים. אני

אסיים את מה שיש לי להגיד,

מר יחיאל טוהמי :

אני לא צריך להיות השופר שלך.

מר אלי שבירו :

אז תן לי לסיים. אל תפרשן אותי. תאמין לי, אני יודע לדבר.

אני אומר, בעקבות הסיור שאנחנו עשינו גם בצפון, אני מציע, כשאנחנו מצביעים על תב"ר, שלא יהיה רק סעיף שמדבר על הנושא של התב"ר וההוצאות הכספיות, אלא יהיה נספח נוסף שמדבר מה הולכים לעשות בתב"ר. זאת אומרת, איפה הולכים לשים מערכות, כמה עולות המערכות – שנדע על מה אנחנו הולכים להצביע. זה בעקבות אותו תב"ר שאנחנו אישרנו למעלה באזור מוריה, ולא ידענו בכלל על מה אנחנו מאשרים וכשאנחנו עשינו סיור שם ויצאנו גם עם קוקי וגם עם המהנדס, אז התברר לי שהדברים שם נעשים בהתאם למה שצריך להיות. זה יכול לפתור את הבעיות האלה. במקום להוציא קיטור על סתם, אז בפעם הבאה יביאו את זה בצורה מפורטת, יהיה לנו יותר קל להצביע.

מר רון נחמן-יו"ר : אבל, שבירו, אומר לך הגזבר, תקשיבו למה שהוא אומר. זה

בכלל פרויקט של 4.5 מיליון שקל, שהתחלנו אותו לפני כמה שנים את כל הדבר הזה.

מר אלי שבירו : ואנחנו לא יודעים מה נעשה בו.

מר רון נחמן-יו"ר : יודעים בדיוק.

מר אלי שבירו : לא, אנחנו לא יודעים, רון. אני אומר לך, באמת אני אומר

לך,

מר פבל פולב : תזכורת קטנה, אני לא זוכר 4.5 מיליון.

מר רון נחמן-יו"ר : פבל, אתה רוצה להקשיב לי פעם?

מר פבל פולב : אני מקשיב כל הזמן. לא הכול מקבל, אבל מקשיב.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה רוצה להקשיב ולא לדבר באותו זמן?

מר פבל פולב : בבקשה.

מר רון נחמן-יו"ר : תקשיב.

מר פבל פולב : אני מקשיב.

מר רון נחמן-יו"ר : אומר לך הגזבר כרגע – 250,000 שקל זה מתוך סכום של

קרוב ל-900,000 שקל, שאנחנו אמורים לקבל את זה כמענקים. קודם כל ממשרד

הפנים, שהוא רואה בזה דבר חשוב מאד לחסוך במים. דבר שני, רשות המים, שיש גם

חוקים בכנסת שעשו. יש לנו פה היום מענק של 250,000 שקל שאתה רוצה לקבל פה,

מה אתה רוצה לקבל פה, אישור של כמה?

מר ג'והר חלבי : אישור על תב"ר 279 בסך 250,000 שקל מתקציב משרד הפנים.

מר רון נחמן-יו"ר : זה הדבר. למה זה מיועד? זה מיועד, הוא אמר לך, לשטחים של בתי הספר, גני הילדים, מוסדות הציבור ושטחים שהם אצלנו שצ"פים שלנו, שאנחנו צריכים לטפל בהם.

מר אלי שבירו : שצ"פים אנחנו כבר השקענו במסגרת של 4.5 מיליון שקל. מה שאני אומר, רון, אני לא מדבר על עכשיו, עכשיו זה ברור, אני מדבר כשיבואו לאשר את התב"ר בכללותו, אחרי שאנחנו נקבל את הכסף גם ממשרד הפנים, מרשות המים וגם אנחנו נצטרך לשים את הכסף שלנו מקרנות הרשות, נביא את זה בצורה מפורטת. זה הדבר היחידי שאני מבקש.

מר ג'והר חלבי : אלי, יפה, בדיוק מה שאתה מבקש זה בסדר גמור. יש לי פה מסמך, כדי שאני אוכל להביא לך את זה בצורה מפורטת, אני צריך את ה-100,000 שקל לתכנון. התכנון הזה הוא זה שמסביר לך כל נקודה, כל גן, כל בית ספר, כל גן ילדים. אין לי את זה. אני לא יכול לעשות כל עוד ואין לי את ה-900,000 שקל, תב"ר שמאושר.

מר אלי שבירו : לא אמרתי עכשיו. אמרתי,

מר יחיאל טוהמי : לא, הוא אומר בשביל לתת לך,

מר ג'והר חלבי : גם כשאני בא אליך עוד פעם לבקש את ה-350,000 שקל, זה לא יהיה לי. אני לא יודע בדיוק בבית ספר נחשונים כמה יעלה לי.

מר יעקב עמנואל : זה תכנון.

מר ג'והר חלבי : תכנון של המערכת.

מר רון נחמן-יו"ר : זה תכנון של כל מערכת המים.

מר אלי שבירו : אבל יודעים, יש 4.5 מיליון, אנחנו יודעים בערך כמה עולה כל דבר.

מר רון נחמן-יו"ר : חבר'ה, מה אתם רוצים? קודם, זה מומחה לתנועה בכניסה. השני מומחה להשקיה. ריבוננו של עולם, בואו נחליף את כל המומחים והכול יהיה בסדר.

מר יעקב עמנואל : אני הבנתי שזה 4.5 מיליון שקל,

מר ג'והר חלבי : ביצעת 3.5 כבר.

מר אלי שבירו : אנחנו לא יודעים מה נעשה.

מר יעקב עמנואל : אתה מדבר עכשיו על תכנון חדש?

מר ג'והר חלבי : ה-3.5 מיליון שקל זה לתוך הגנים הציבוריים בתוך שטחי העיר. עכשיו, שלב ב', כדי שנוכל לנצל, עוד לקבל כסף מרשות המים,

מר יעקב עמנואל : אז איזה תכנון זה?

מר אלי שבירו : ובתוכנית לא עשו תוכנית כוללת על הכול?

מר ג'והר חלבי : לא.

- מר רון נחמן-יו"ר : חבר'ה, בחייכם,
- מר יעקב עמנואל : רון, אתה אומר שהיתה תוכנית, היתה תוכנית, נכון? של 4.5 מיליון, שזה הרבה זמן. אם התוכנית היתה,
- מר אלי שבירו : אז היא היתה צריכה להיות כוללת על כל העיר. צודק.
- מר יעקב עמנואל : אם לא, זו תוכנית חדשה. אז אני שואל: אחד,
- מר רון נחמן-יו"ר : הכול חדש.
- מר יעקב עמנואל : יכול להיות.
- מר רון נחמן-יו"ר : בעיקר שמי שישב, מ"מ ראש העיר 10 שנים.
- מר יעקב עמנואל : נכון. מסתבר שמה שראיתי משם אני לא רואה מכאן.
- מר רון נחמן-יו"ר : יכול להיות. תפתח את העיניים יותר טוב.
- מר יעקב עמנואל : אני רוצה לשאול אותך שתי שאלות:
- מר רון נחמן-יו"ר : אני שואל את עצמי מה אתם רוצים פה בישיבת מועצה.
- מר יעקב עמנואל : אתה העלית את הנושא. זה יגיע לוועדת מכרזים, ה-900,000 שקל האלה?
- מר ג'והר חלבי : ברור.

מר יעקב עמנואל : יפה. זה אחד. זאת התשובה. ב' – אני רק רוצה שתדע כגזבר, מדברים גבוהה גבוהה, אני אראה לך, ואני כבר העליתי את העניין הזה, לפחות כמה וכמה מקומות שיש נזילות מים, מים הולכים לאיבוד, וזה קול קורא במדבר. רק שתדע את זה.

מר חיים (קוקי) ביטון : אני רוצה לומר משהו, מנו. זה בדיוק מה שג'והר אמר וזו המערכת החדשה שנכנסה.

מר יעקב עמנואל : עד שהמערכת תהיה מים הולכים לאיבוד, אתה מבין?

מר חיים (קוקי) ביטון : המערכת של אקווה,

מר יעקב עמנואל : כרגע.

מר חיים (קוקי) ביטון : דקה, אני מסביר. המערכת של אקווה קיימת.

מר יעקב עמנואל : אני מכיר אותה.

מר חיים (קוקי) ביטון : שניה, אתה שואל – אני אענה ברשותך. זו בדיוק המטרה של כל מה שנעשה עכשיו, שתהיה מערכת שתהיה בקרה, גם בשליטה על ההשקיה וכמה מים ואיך. יותר מזה אני יכול להגיד לך שג'והר יגיד לך שבשלב הבא הולכים גם לעשות סקר מדידה של הגינות, גודל של הגינות, על מנת לדעת בדיוק כמה מים לתת בכל מקום ובכל צמחיה. האמן לי שכל זה, המטרה היא שבסופו של יום,

מר יעקב עמנואל : כרגע, כרגע אני אומר לך, יש נזילות, כרגע.

מר ג'והר חלבי : מנו, אני הבנתי את המסר.

מר חיים (קוקי) ביטון : כל עוד שזה יעבוד יהיו נזילות. הם מטפלים בזה.

מר ג'והר חלבי : מנו, אני הבנתי את מה שאתה אומר. אבל בקשר למה שאומר אלי,

מר יעקב עמנואל : לא מטפלים.

מר רון נחמן-יו"ר : מי שמטפל זה תאגיד המים והביוב, נא לפנות אליו. זה הכול.

מר יוסי חן : ויו"ר התאגיד, עד כמה שאני מבין, זה אתה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני אבל לא אינסטלאטור.

מר יוסי חן : אתה היו"ר. אתה קובע שם הכול.

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא אינסטלאטור.

מר יוסי חן : הכול זה את השם, לא אנחנו. אתה היו"ר. ההוא שם זה הבובה, אתה היו"ר.

מר רון נחמן-יו"ר : הכול אתה יודע. זה בסדר.

מר יוסי חן : אתה היו"ר.

מר רון נחמן-יו"ר : טוב.

מר יוסי חן : והמבקר יושב פה, הנה המבקר, אתה מבקר גם של התאגיד?
אז יש פה גם מבקר של תאגיד.

מר אריה ברסקי : תפנה בכתב.

מר יוסי חן : אני אפנה. אני מבטיח לך שזה גם יעלה בוועדת ביקורת. אבל
ביקשתי רשות דיבור.

מר רון נחמן-יו"ר : אבל תן לו, הוא רוצה לגמור את זה.

מר יוסי חן : תסיים, אני רוצה, ברגע שיתאפשר אני מבקש רשות דיבור.

מר רון נחמן-יו"ר : אני מדבר כרגע על העניין של התב"ר.

מר יוסי חן : אני מדבר על אותו עניין של התב"ר.

מר רון נחמן-יו"ר : בבקשה, ואחרי זה ניגש להצביע.

מר יוסי חן : בעניין הזה של התב"ר הזה, זה גם בשביל יחיאל, אם הוא
לא הבין. ואלי, אני כרגע הבנתי מה אתה רצית להגיד וכנראה ש-3 ממלאי מקום, ראש
עיר, רואים דברים אחרים, מה שהם רואים עכשיו מפה והם לא ראו משם, בתקופה
קצרה מאד. מה שהם מתכוונים, וג'והר, תכניס לך את זה לראש טוב טוב, וזה גם יהיה
בפרוטוקול ותקרא, היות ומדובר מ-2008 במיליוני שקלים שיקום מערכות השקיה,
אנחנו לא מפסיקים לאשר שיקום מערכות השקיה, מיליונים. מה שאנחנו מבקשים
לדעת, לא תכנון, למה הלך כל דבר? תשלח לנו בבקשה בנייר מסודר – על מה יצא כל
שקל במיליונים האלה? ואני מבקש ממך, פבל, כיו"ר ועדת הביקורת, לקיים דיון
בנושא הזה. ואני אוציא לך בבקשה מכתב גם בנושא הזה, כדי שתקיים, כל ועדת
הביקורת תתכנס ותבדקו את הנושא הזה. ואז אולי תקבלו תשובה.

מר פבל פולב :

אולי אפשר לקבל בלי ועדת ביקורת?

מר ג'והר חלבי :

קודם כל, עם כל הכבוד לשנת 2008-2009-2010, הפרויקט הגדול של ה-3.5 מיליון שקל, חשבון סופי עוד לא הוגש, כי רק עכשיו אנחנו בשלבי סיום. ואחר כך אנחנו הרחבנו את זה לאזור תעשייה אריאל מערב. עשינו את זה. ביצענו. סיימנו. צריכים להגיש חשבון סופי. אבל עם כל הכבוד, יש ועדת מכרזים, שהיא דנה במכרז, יש לה את הפירוט, יש לה בדיוק כתב כמויות מפורט.

מר יחיאל טוהמי :

מי זה ועדת מכרזים? מי אלה?

מר אלי שבירו :

אבל זה יכול להיות שזה יצא דרך משק וכלכלה, זה לא עובר דרך ועדת מכרזים, אז אנחנו לא יודעים.

מר ג'והר חלבי :

כן, הפרויקט הקודם יצא דרך משכ"ל. אבל שום דבר לא מוסתר. תגיד שאתה רוצה לבדוק את הפרויקט הזה, בוא תבדוק אותו, בוא תסתכל, אם אתה מבין בזה משהו.

מר רון נחמן-יו"ר :

גמרנו את ההערות? חברים, אני מבקש לאשר את התב"ר,

מר אלי שבירו :

אנחנו עכשיו מצביעים רק על ה-250.

מר רון נחמן-יו"ר :

אנחנו מצביעים על ה-250,000 שקל.

מר יוסי חן :

למה רושמים את ה-300 אם זה רק ה-250? זו השאלה שלי.

מר ג'והר חלבי :

אני נותן לך הסבר מפורט, כפי שנתתי למשרד הפנים. זה מה שכתבתי למשרד הפנים. כי משרד הפנים, כדי שיאשר את ה-250,000 שקל, רוצה לדעת

מה העלות הסופית של כל הפרויקט, מאיפה מקורות המימון. אתה בינתיים מאשר רק את ה-250. לא נקבל מרשות המיס – גם לא נשדרג. נבקש להסב את הכסף הזה למקום אחר.

מר יוסי חן: אנחנו נקבל, אל תדאג ג'והר, אנחנו נקבל, אנחנו נשדרג ואנחנו נבדוק. אנחנו נקבל, נשדרג ונבדוק. אני מרגיע אותו שנקבל.

מר ג'והר חלבי: אתה לא מרגיע אותי.

מר רון נחמן-יו"ר: ג'והר, חבל, אנחנו לא נמצאים במליאת עירייה, אנחנו נמצאים בוועדת ביקורת של העירייה מתוך חוסר אמון מה נעשה במועצה.

מר פבל פולב: שקיפות. אתה אוהב את המילה הזאת. עם הרבה תמונות.

***** עו"ד אריאל עזריה הצטרף לישיבה *****

מר רון נחמן-יו"ר: מי בעד להצביע על ה-250,000 שקל, המענק, מי בעד? ירים יד. מי נגד? אין. פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר מס' 279 – שדרוג מערכת ההשקיה הציבורית – קבלת מענק ממשרד הפנים, תקציב פיתוח 2012 בסך 250,000 ₪.

מר ג'והר חלבי: התב"ר הבא הוא הצללה ושדרוג מתקני חצר, תב"ר 280, ע"ס 150,857 שקל, מתקציב הפיתוח של משרד הפנים לשנת 2012. זה שוב פעם אותם מתקני חצר, שדרוג והצללה.

גב' שירה דקל: כמה מתקנים?

מר ג'והר חלבי : זה תקציב.

עו"ד אריאל עזריה : זה תקציב. אחר כך עושים תוכנית.

מר ג'והר חלבי : אגף שפ"ע הוא זה שמבצע. יוצא לשטח, מסיים נגיד חצר אחת או מתקן אחד שיעלה לו 50,000 שקל,

גב' שירה דקל : השאלה היא איפה מקבלים את התשובות, זה מה שיפה. בישיבת תקציב אנחנו מדברים על הצללה, אומרים לנו זה. הגענו עכשיו, אומרים – כן, אבל לא מדברים עכשיו על איך.

עו"ד אריאל עזריה : תני לי להסביר.

גב' שירה דקל : אני שואלת, מתי אומרים לנו איפה עושים הצללה?

עו"ד אריאל עזריה : או קיי, אז תני לי שניה אחת להסביר. הרי את יודעת, אני יו"ר הוועדה לאיכות הסביבה, שחלק מהדברים זה בעניין הזה של ההצללה. אנחנו בישיבות שלנו, המטרה שלנו העיקרית היא קודם כל כמה שיותר תקציב שיהיה לצורך הזה של הצללה של גני המשחקים של הילדים, ולא רק הצללה, אלא גם מגמשות ודשא סינתטי עליהם. ולכן, הנה, פבל נמצא איתי וסמו נמצא איתי בוועדה, וזו המהות בעצם של מה שאנחנו רוצים. אז כמה שיותר. אז אם יש דרך וזה תוקצב העניין הזה, אז מיד לאחר מכן, קודם שזה יתוקצב,

גב' שירה דקל : אנחנו תקצבנו בישיבת התקציב הקודמת.

עו"ד אריאל עזריה : תני לי להשלים. למה את רצה? תני לי להשלים.

גב' שירה דקל : לא, אבל דבר איתי לעניין, אריאל. איפה עשו? כמה? כמה

נשאר?

עו"ד אריאל עזריה : לעניין, רק לעניין. בישיבה האחרונה של ועדת איכות סביבה דיברנו על זה. אבל עוד שניה אחת אני אשלים. ולכן, המהות והמטרה העיקרית היא קודם כל לתקצב,

גב' שירה דקל : אני העליתי את זה בישיבת התקציב האחרונה.

עו"ד אריאל עזריה : תקשיבי לי עד הסוף. אבל מה זה יעזור שאת מתפרצת?

גב' שירה דקל : אבל, אריאל, אני העליתי את זה, אל תסביר לי את המהות.

עו"ד אריאל עזריה : אז תקשיבי שניה אחת. המהות היא שזה מה שיקרה בפועל. עכשיו, ברגע שזה יתוקצב, אנחנו בישיבה האחרונה, לצערי אבי לא היה, אנחנו, פבל ואני, ביקשנו והעלינו את הנושא הזה, שכמה שיותר כסף יגיע לעניין הזה של ההצללה ושל המגמשות והדשא שעליהן, מיד לאחר מכן אנחנו בוועדה נשב, גם סמו נמצא שם והוא חלק מהוועדה, נשב,

מר יחיאל טוהמי : מה אתה הולך להחליט בוועדה? לא הבנתי.

מר פבל פולב : להמליץ על סדר עדיפויות איפה לעשות.

עו"ד אריאל עזריה : ואז נשב ונמליץ על סדר עדיפויות. עכשיו לשאלה שלך.

בוועדה האחרונה, לצערי סמו לא היה, אם הוא היה יכול היה לעדכן אותך, אנחנו קיבלנו עדכון פרטני על מה נעשה בשנה שעברה לגבי גם כיסויים של הגנים וגם בעניין הזה של המגמשות. אני חושב שפבל ראה ועבר על נושא נושא וראינו, בעוד כמה ימים גם יופץ הפרוטוקול ובו גם תוכלי באמת לראות מה נעשה, ונעשה לא מעט, נעשה לא מעט. וזה במהות. נאשר את הכסף, בוועדה בינינו אנחנו אחר כך נשב ונחשוב על סדרי

עדיפויות, ומיד לאחר מכן גם נקבל דיווח, כי זה אחד הדברים שרציתי וזה אחד הדברים שעלו בוועדה לאיכות הסביבה האחרונה שהיתה לפני שבוע.

מר יוסי חן : אריאל, אפשר להגיב?

גב' שירה דקל : זאת אומרת שתוך שבוע נקבל פרוטוקול שיגיד לנו כמה כסף,

עו"ד אריאל עזריה : לא אמרתי תוך שבוע. תוך מספר ימים.

גב' שירה דקל : מספר ימים, לא משנה. אנחנו אישרנו את זה בתקציב לפני

שנה, ודרך אגב, זה עלה כבר לפני התקציב של לפני שנה,

עו"ד אריאל עזריה : לא אמרתי את זה. שירה, לא אמרתי את זה.

גב' שירה דקל : רגע, רגע. מה שאני שואלת אותך זה אם תוך כמה ימים,

שבוע, לא משנה, אנחנו נקבל רשימה של כל מה שבוצע אל מול העלויות?

עו"ד אריאל עזריה : כן, כן, כן.

גב' שירה דקל : או קיי. יופי. וגם מה שאמור להיות מבוצע או שזה לא?

עו"ד אריאל עזריה : עלויות אני לא אוכל לומר לך, כיוון שאני לא נכנס לעלויות,

גיוהר יוכל להכניס את הקטע הזה של עלויות.

מר רון נחמן-יו"ר : תסלח לי, אני לא מתכוון לנהל את העירייה באמצעות חברי

מועצת העיר. יש לך שאלה – תכתבי מה שאת רוצה, תקבלי תשובה.

מר אלי שבירו : לא, אבל הוא אמר שהוא,

עו"ד אריאל עזריה : אני לא אמרתי כסף. אני אמרתי מה בוצע.

מר רון נחמן-יו"ר : אריאל, מספיק. גב' שירה, את מבקשת משהו,

מר יחיאל טוהמי : אתה יכול לקבוע סדר עדיפויות? מה אתה מקשקש לי?

עו"ד אריאל עזריה : אז אתה לא יודע. אנחנו ישבנו,

מר יחיאל טוהמי : למי אתה מספר סיפור?

עו"ד אריאל עזריה : כי אתה לא נמצא בוועדה שלי.

מר יחיאל טוהמי : אתה קובע?

עו"ד אריאל עזריה : כי אתה לא נמצא בוועדה שלי. אתה לא נמצא.

מר רון נחמן-יו"ר : יש אזעקה בפתח תקווה עכשיו, תפסיקו לשחק כבר, מספיק.

מספיק כבר. עכשיו אני רוצה להסביר לכולכם ביחד.

מועצת העיר, היא קובעת מדיניות, היא לא קובעת את הפרויקטים ואיפה וכל הדברים האלה. פשוט מאד, אני רוצה להסביר את זה פעם אחת, אחרי 4 שנים שאתם יושבים פה, שצריך להבין. מי שמנהל את העירייה זה לא מועצת העיר, זה ראש העיר והגורמים המקצועיים. אם אתם לא מבינים את זה, אני אגיד פעם שניה – אתה נותן בוועדה המלצות.

עו"ד אריאל עזריה : נכון. הגשתי המלצות.

מר פבל פולב : ואתה מתייחס להמלצות.

מר יוסי חן : אפשר להגיד משהו לאריאל או שעוד לא סיימת?

מר רון נחמן-יו"ר : לא, תן לי לגמור את הדברים כאן. אנחנו יש לנו תוכנית, אולי חברי המועצה לא יודעים אחרי 4 שנים, שאנחנו עובדים בתוכנית רב שנתית. ופעם, להקים מתקני משחקים, היה ארגז חול והחול היה מתלכלך, והיו לוקחים את הכלבים, שמים בתוך החול, והיינו כל פעם מביאים עוד משאיות. אבל מה לעשות, התקנים השתנו, כמו בבתי ספר. אז אנחנו צריכים ללכת להחליף את כל מה שיש במתקנים האלה. בשביל להחליף מתקן לגן שעשועים שאנחנו הקמנו, זה 200,000 שקל. זה השטיח הזה שלא יפול ילד על האבן וייפצע, ואותו דבר המתקנים עצמם, שהיום הם ברמת בטיחות אחרת לגמרי ממה שפעם היה. ואנחנו הולכים כל פעם מקום אחרי מקום. זה תלוי בכסף שאנחנו יכולים להביא.

אני מציע לכל אלה שרוצים לעשות שיפור של הדברים האלה, אנא מכס, תביאו לנו עכשיו 200,000 שקל. כל אחד, תביאו 200,000 שקל. זה יש לו את החבר שלו שהוא שר,

מר פבל פולב : אתה כל פעם אומר תביא, אבל אני אחליט.

מר רון נחמן-יו"ר : תביאו את הכסף.

מר פבל פולב : אני אביא ואני אחליט, סגור?

מר רון נחמן-יו"ר : עם ישראל ביתנו, אני בעד. אנחנו יחד עכשיו, באותה רשימה.

מר יחיאל טוהמי : אבל השאלה פה היתה של שירה, שירה דיברה על הנושא הזה מזמן. וכרגע אתה בא ואתה מציג תב"ר כלשהו. תגיד, אני הולך לעשות, אני מבקש, כמה, 150,000 שקל? אנחנו הולכים לעשות, בסדר עדיפות שאתם תקבלו את ההחלטה, בסדר? אתם בעלי המקצוע, אבל תגידו איפה אתם עושים וכמה כסף. ויש פה צדק

בדברים שלה כשהיא אומרת, היא כבר דיברה על הצללה מזמן.

מר רון נחמן-יו"ר : בינתיים, מאז שהיא דיברה, עשינו הצללה בפארק הזה שם איפה שהצופים, עשינו שם הצללה. יש תוכנית רב שנתית. אני אומר את הדבר, אנחנו בעיריית אריאל לא מסתכלים על היום, מסתכלים גם על מחר. וכמו שהיתה לנו בעיה של נגישות וכניסה לבתי ספר, אתם יודעים את זה, התקן של הבטיחות בבתי הספר השתנה בצורה מדהימה, וכל זה תקציב. בשביל לעשות את כל מה שאנחנו רוצים בפינות המשחק באריאל, היינו צריכים תקציב של כמה מיליונים של שקלים. ואנחנו עושים את זה באופן רב שנתי, וכל פעם עושים עוד.

במרכז המסחרי, אתם ראיתם את כל ההצללה שיש פה, זו הצללה גדולה. ככה זה הולך, כל פעם מקום אחר. נביא עוד כסף – נעשה עוד. ככה צריך לעשות. זה לא מקורות שאנחנו היינו בונים 14,000 יחידות דיור כמו בראש העין, שהם מקבלים את כל הכספים האלה. גם ה-800 יחידות דיור שלנו שאנחנו מקימים, אנחנו לא מקבלים אגורה על כל העסק הזה, כי הקרקע היא של מינהל מקרקעי ישראל, ואין שם השבחה וכל הדברים האלה מעבר לקו הירוק. הלוואי והיה לנו את הכסף מה שעושים בראש העין עם 14,000 יחידות דיור. הם לא יודעים מה לעשות עם הכסף, זה מיליארדים, לא מיליונים, מיליארדים שיש שם. אנחנו, אין לנו את זה, אנחנו בחוק אחר, אנחנו בחוק הירדני, זה דבר אחר לגמרי. אז צריך להבין את הדברים האלה. כן, יוסי.

מר יוסי חן : אני רוצה קודם כל להזכיר לך שפה יש חברי מועצה שהם רק 4 שנים. שאתה מזכיר לנו – 4 שנים אתם ממליצים. יש פה גם חברי מועצה שהם 10 שנים, הם גם לא למדו שהם רק ממליצים. הם היו בתפקידי ממלאי מקום וסגן ראש עיר, והם לא הבינו עד היום שהם רק ממליצים. הם לא קובעים כלום.

מר רון נחמן-יו"ר : בוא נפטר אותם.

מר יוסי חן : מה פתאום? שימשיכו. הם חלק מכל הקואליציה הזו, זה בסדר. זה אחד.

מר רון נחמן-יו"ר : אבל טוהמי אומר שהוא למד הרבה.

מר יוסי חן : בסדר. קודם כל, הוא באמת למד. רק לצערו, הוא לא יכול

היה להשפיע. איך הוא אמר לפני דקה? קשה לו, הוא לא השפיע, הוא לא קובע. הוא אמר את זה לאריאל, הוא התכוון גם לעצמו.

גב' לודמילה גוזב : לא כולם כמוך.

מר יוסי חן : הוא התכוון גם לעצמו. וגם אני אומר לך,

מר רון נחמן-יו"ר : תאמין לי שהוא משפיע הרבה.

מר יוסי חן : כן? אז למה הוא לא הצליח להשפיע עליך, שאמרת להביא

מיליונים, לקבל, שר הרווחה רצה לבוא לפה ולשים פה למעלה ממיליון שקל, ויתקן אותי יחיאל טוהמי אם אני טועה. אמרת למה אנחנו לא מביאים. רצה לבוא שר הרווחה לשים כסף, למה לא הסמכת את סגן ראש העיר, יחיאל טוהמי,

מר רון נחמן-יו"ר : מי אמר לך?

מר יוסי חן : אני יודע מידיעה שלא הסמכת, כי לא נתת לו אפילו לחתום

על מסמך של היתר בתכנון ובנייה.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה לא יודע.

מר יוסי חן : אני הייתי במקרה באותו מקום, בזמן אמת. בתכנון ובנייה,

שהוא מ"מ יו"ר הוועדה, אמרת – זה עניין רגיש, לא נותן לו לחתום. אבל יכולנו להביא למעלה ממיליון שקל ממשרד הרווחה, עם כל המצב הקשה היום שאומרים לנו,

מר רון נחמן-יו"ר : איך הוא יתמודד לבחירות ככה, אתה נותן לו את הקומפלימנטים האלה?

מר יוסי חן : עד הבחירות יש הרבה דברים. אתה יודע, יקרו עוד הרבה דברים עד הבחירות, הכול יהיה בסדר.

מר פבל פולב : טוהמי, זה נכון מה שהוא אומר?

מר יחיאל טוהמי : זה הנושא עכשיו?

מר יוסי חן : ומה שצריך לקרות יקרה, יהיה בסדר בקטע הזה. אל תדאגו, בקטע של הבחירות יהיה בסדר, יש עוד זמן. אבל אני אומר,

מר רון נחמן-יו"ר : חברים, אני מבקש,

מר יוסי חן : רגע, עוד לא סיימתי.

מר רון נחמן-יו"ר : אבל אני רוצה לגמור את זה.

מר יוסי חן : אנחנו נסיים את הכול. אז קודם כל, אפשר באמת, עכשיו סוף שנה, כמו שאתה יודע, בסוף שנה, בפריימריז, לשרים יש עודף של כספים, אפשר ללכת ללחוץ, אם עובדים ביחד. לא אם באים לבטל יו"ר סניף ליכוד כדי לנסות לקבל אותו, זה לא ביקור של עירייה. אני גם רומז לך,

מר רון נחמן-יו"ר : מי שואל אותך בכלל? מי שואל אותך?

מר יוסי חן : אתה תראה. אני מבטיח לך שתראה.

מר פבל פולב : האם זה נושא על סדר היום?

מר רון נחמן-יו"ר : אתה תגייד לראש העיר את מי לקבל ואת מי לא?

מר יוסי חן : מה פתאום?

מר רון נחמן-יו"ר : מי אתה בכלל?

מר יוסי חן : אני יו"ר סניף הליכוד באריאל, לידיעתך.

מר רון נחמן-יו"ר : לך לסניף הליכוד.

מר יוסי חן : פה אצלך תקבל מי שאתה רוצה, זה בסדר.

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא שואל אותך בכלל.

מר יוסי חן : כל דבר שקורה במסגרת הסניף, אם אתה רוצה אחדות. אם

אתה רוצה לפעול לבד, כמו שאתה פועל בעירייה,

מר רון נחמן-יו"ר : תקשיב לי, יוסי, אני רוצה,

מר יוסי חן : תן לי לסיים. תרשה לי לסיים ואחר כך תענה לי. תרשה לי

לסיים ואחר כך תענה.

מר רון נחמן-יו"ר : לא, אבל אני רוצה לגמור,

מר יוסי חן : אבל תרשה לי לסיים.

מר רון נחמן-יו"ר : יותר מדי דיברת.

מר יוסי חן : לא דיברתי, עוד לא התחלתי לדבר.

גב' לודמילה גוזב : יוסי, זה לא הנושא עכשיו.

מר יוסי חן : תרשי לי בבקשה, אני לא מדבר על זה. לא על זה, אני מדבר על משהו אחר בכלל.

גב' לודמילה גוזב : אתה מדבר על משהו אחר.

מר יוסי חן : אני עכשיו לא מדבר על זה. דיבר ראש העירייה על זה שאנחנו נשב בכיסא, נביא 200,000 או 300,000. תאמין לי, אני אביא מיליונים.

מר רון נחמן-יו"ר : 20,000 תביא. 2,000 תביא.

מר יוסי חן : תאמין לי, אני הבאתי הרבה יותר.

מר רון נחמן-יו"ר : חוץ מלקשקש.

מר יוסי חן : הבאתי הרבה יותר. ולא כסף שנכנס ממשרד הפנים כי הוא צריך להיכנס ממילא ולא כסף שנכנס ממיסי עירייה כי הוא צריך להיכנס ממילא,

גב' לודמילה גוזב : לאן זה נכנס?

מר יוסי חן : לודמילה, תאמיני לי שאת לא מבינה עוד את הדברים האלה.

גב' לודמילה גוזב : אני לא מבינה כלום. אתה כל הזמן אומר לי שאני לא מבינה כלום.

מר רון נחמן-יו"ר : יוסי, אני רוצה,

מר יוסי חן : אני רוצה לסיים, היא לא נותנת לי, היא נכנס לי לדברים שלי.

מר רון נחמן-יו"ר : מספיק, זה לא על סדר היום.

מר יוסי חן : אבל נתת לי רשות דיבור, אני רוצה לסיים. אני ביקשתי רשות, נכון? ביקשתי רשות. עכשיו אני רוצה להיכנס לעניין החשוב, זה היינו בעניין של ההצללה.

מר רון נחמן-יו"ר : תסתכל, הקהל מסתכל עליך. הוא לא מבין מה אתה רוצה בכלל.

מר יוסי חן : אז עכשיו הוא יבין. בעניין של ההצללה, שדיברנו על הצללה בגני ילדים, שגננת לא מוציאה ילדים החוצה כי אין לה הצללה. ודיברנו על זה שנעשה, ואני אזכיר לכם איפה, בדרך הציונות, לפני הבניין הגבוה, יש שם 4 גנים, אין הצללה, הגננת לא מוציאה אותם כי היא לא יכולה להוציא אותם החוצה לשחק. הילדים כל היום בתוך הגן. תחשבו על זה, יקשרו אתכם כל היום בחדר. ואנחנו נעשה תוכנית רב שנתית, פעם ב-4 שנים נעשה איזו הצללה של איזה גן.

מר רון נחמן-יו"ר : 100%.

מר יוסי חן : אז אם אתה כל כך כזה גיבור ומביא מיליונים, אז תביא עוד כמה מאות אלפים. אם אתה כזה גיבור, שאתה מביא כסף,

מר רון נחמן-יו"ר : תגיד לי מתי אתה מסיים.

מר יוסי חן : סיימתי. אז הפרויקט הבא שלך זה להביא כסף להצללה לגני ילדים.

מר רון נחמן-יו"ר : סיימת?

מר יוסי חן : ואם אתה לא יכול, תגיד לא יכול, גם נעזור לך.

מר רון נחמן-יו"ר : סיימת?

מר יוסי חן : כן.

מר רון נחמן-יו"ר : אני מאד מודה לך על הקומפלימנטים ועל התמריצים.

מר יוסי חן : אין בעד מה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני מאחל לך, עם כל הכבוד, שאתה תהיה ראש העיר, כמו שאתה רוצה, ואתה תביא את כל הכספים,

מר יוסי חן : ראש העירייה.

מר רון נחמן-יו"ר : ראש העיר.

מר יוסי חן : עירייה. אין מושג כזה ראש עיר. לא קיים.

מר רון נחמן-יו"ר : תגיד לי, אתה חושב שאתה יושב כאן ונעשה כאן דו שיח?

מר יוסי חן : אני לא חושב, אני בטוח.

מר רון נחמן-יו"ר : אז אתה יודע שסגרת את הישיבה בפעם הקודמת,

מר יוסי חן : אז תסגור עוד פעם.

מר רון נחמן-יו"ר : ואני אסגור אותה פעם שניה.

מר יוסי חן : קדימה.

גב' לודמילה גוזב : לא, אתה לא תסגור.

מר רון נחמן-יו"ר : כל פעם, ואתה תלמד,

גב' לודמילה גוזב : אבל הם עושים את זה בכוונה.

מר רון נחמן-יו"ר : לא נכון. לא נכון. לא נכון.

גב' לודמילה גוזב : זו הכוונה שלהם, מה, אתה לא רואה?

מר פבל פולב : תתמודד. לסגור ישיבה זה קל, עזוב, בוא תתמודד עם זה.

מר רון נחמן-יו"ר : פבל, אם אני מודיע לך כך – עד הבחירות, כל ישיבה שתהיה

כאן דרך כזו של התנהגות, של קרית מלאכי, זה לא יהיה פה. ואני סוגר את הישיבה.

אני אומר לך ככה, יש זכות לכל אחד להרים אצבע, לדבר מה שהוא רוצה, לנושא, ולא

על ה"הווא",

מר פבל פולב : לא הבנתי.

מר רון נחמן-יו"ר : על ה"הווא" זה על הרוח ככה. ואני אומר לך, כל אחד צריך

לדבר לנושא. לא איזה מן פרוטוקולים למען הבחירות בעוד 9 חודשים.

לכן, זה לא, איך אומרים, ישיבת מועצה חופשית שכל אחד יכול להעלות את הנושאים

שיושבים בבית הקפה פה במרכז המסחרי, איפה שהעוגות שם. שם אפשר לעשות כל יום

ששי פרלמנט. פה זה מליאת מועצה. יש חוק, ופעם אחת צריך לעשות את זה. אז אם

אתה רוצה לבקש את זכות הדיבור – בבקשה. אבל לא עושים כל הזמן דו שיח. לא הולך

ככה. בבקשה, אני רוצה ללכת קדימה.

יש לנו את ההצללה ושדרוג. זה כסף שקיבלנו ממשרד הפנים, כן?

מר ג'והר חלבי : כן, כן. תב"ר 280.

מר רון נחמן-יו"ר : מי בעד? להרים את היד. אושר פה אחד.

החלטה : הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר מס' 280 – הצללה ושדרוג מתקני חצר –

קבלת מענק ממשרד הפנים, תקציב פיתוח 2012 בסך 150,857 ₪.

מר ג'והר חלבי : התב"ר השלישי זה תב"ר 276, זה הגדלה. אנחנו אישרנו

בעבר הקמת אולם ספורט בינוני בבית ספר ברחוב מוריה. בנוסף לסכום כסף שקיבלנו

כהתחלה ממפעל הפיס, קיבלנו גם הרשאה נוספת ממשרד הפנים על **סך 548,267 שקל**,

תוספת להשלמת הקמת המבנה. מחר, קרן מתקנים, ידונו גם בבקשה שלנו להשלמת

המימון, עוד 4 מיליון שקל. אנחנו נגיע כמעט פלוס מינוס לאיזה 6.5 מיליון שקל.

בינתיים יש לנו את מפעל הפיס ויש לנו עוד ממשרד הפנים 548,267 שקל.

מר יוסי חן : יש שם גם את הקטע של מגרש הכדורגל או רק האולם?

מר ג'והר חלבי : זה לאולם. אמרתי לך בדיוק מה הבעיה של המגרש.

מר יוסי חן : ראש העירייה אמר לי שהוא ניסה ביחד עם הגזבר, ניסה לקרן המתקנים. זה בפרוטוקול.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה רוצה לקבל תשובה?

מר יוסי חן : כן.

מר רון נחמן-יו"ר : הואיל ושר הביטחון, אני אומר את זה לכם, אישר לפני שבועיים שלושה את התוכנית שאנחנו הכנו לאריאל דרום, זאת אומרת, איפה שמנחת ההליקופטר, מאיפה שבונים היום במוריה את כל השכונה של ה-370 ומערבה, שר הביטחון הודיע לי שהוא אישר את התוכנית הזאת, שהיא עברה שינויים בגלל הקו כחול, שבאו ובדקו טענות כאילו הפלשתינים הם בעלים שם של כמה חלקות. ובעקבות האישור של שר הביטחון, מהנדס העיר ישב עם המינהל האזרחי, כדי להכין את התוכניות עם הארכיטקטים או האדריכלים שעושים את תוכנית התב"ע הזאת, של השטח מדרום לכביש 100. ושם מתוכנן מגרש הכדורגל, שצריך לצאת מתוך המכללה שם. עכשיו אנחנו עובדים על זה. באותו רגע שהתוכנית יושלמו ושם יש הקצאה גם למגרש עירוני כמו שצריך, אז האישור העקרוני עד לשנת 2020, לתת לאריאל את ה-4 מיליון או כמה שצריך שם בשביל מגרש הכדורגל, בתוספת מה שסיכמנו בהתחייבות עם האוניברסיטה, נוכל להקים שם את המגרש העירוני, איצטדיון כזה, לטובת אריאל, בחלק הדרומי. דרך אגב, אם אתם רואים שם, עשינו שם ומשלימים אותו, מתקן של חניה של משאיות ואוטובוסים, 10 דונם שם יש, ואנחנו מחכים לקבל משר התחבורה, מישראל כץ. אני רק רוצה להזכיר לכם, לפני 3 שנים בזמן הזה ישבנו במתנ"ס והוא התחייב לתת את הכספים האלה ועד היום עוד לא קיבלנו אותם. כשנקבל את הכסף בשביל ללכת ולקרצף את הכביש הראשי, שלא עשו לו את השכבה ההיא משרד השיכון, אז כל החומר שניקח יהיה שם מיועד לחניה של כל האוטובוסים ושל המשאיות. ואז לא תחנה שום משאית ולא יחנה שום אוטובוס בתוך הרחובות של אריאל, אלא שם. בדיוק כמו בראשון ובמקומות אחרים, בקצה העיר יש להם מגרשים לדברים האלה.

אז אני אומר ככה, עובדים על הסיפור של מגרש הכדורגל. יש פה בעיות תכנוניות, היה תקוע אצל שר הביטחון, עכשיו זה יזוז. אני רוצה לקוות שזה יילך מהר ונגמור את הדברים האלה. ואז, פה, פשוט שתדעו, זה השטח הזה כאן, זה הגבעה, מוריה, כל השטח הזה. יש פה, היה 1,300 יחידות דיור, הורידו לנו 500, בגלל הטענות של הפלשתינים. אז זה הולך ומתקדם על התוכנית הזאת.

מר יוסי חן : אני רוצה להעיר הערה רק בנקודה איפה שהראית עכשיו, הקבלן שעובד בקאונטרי מפנה את כל הפסולת לנקודה הזו ומפזר את זה.

מר רון נחמן-יו"ר : לאיזה?

מר יוסי חן : לנקודה שהצבעת עכשיו, לחניה של ה -

מר פבל פולב : רחוב שער הגיא למעלה.

מר יוסי חן : לחניה. את כל הפסולת שהוא מוציא, אני לא חושב שהיו מאפשרים לקבלן אחר לעשות את זה, להוציא את הפסולת מהחניה של הקאונטרי, שזה מבורך שהתחילו לעבוד שם, והוא מפזר אותה בדיוק במקום הזה שהראית עכשיו על המפה.

מר יחיאל טוהמי : מי זה הקבלן?

מר יוסי חן : לא יודע.

מר רון נחמן-יו"ר : הוא לא עושה סתם. הוא קיבל הנחיה ממהנדס העיר לבוא לשפוך שם חומרים. היתה שם בעיה של בולדרים, היה שם D10 אחד שניקה שם. זה יהיה, אני מקווה בזמן קרוב מאד, גם נגמור את החניה של הקאונטרי, תהיה שם יופי של חניה, ובשביל המשאיות, כמו שמעבר לאמפיתיאטרון הוצאנו אותו שם, כל אלה

שחונים פה מעל המרכז המסחרי, בצד ההוא, אנחנו רוצים לפנות אותם. אגב, אני אמרתי קודם על מרכז ההפעלה, שאנחנו רצינו שם לעשות, לעגן את הכול, זה בלתי אפשרי מהכספים האלה שאנחנו לא יכולים לקבל. אני מקווה גם עכשיו שהממשלה, ורק להגיד לכם עוד דבר, בסוף שנה, כשנשארים כספים במשרדי ממשלה, בדרך כלל כשזה לא שנת בחירות אז אפשר להוציא כסף לפני שהחשב הכללי לוקח את הכסף הזה. היום יש החלטה, יש הוראה של החשב הכללי, שום משרד לא יכול להתחייב על שום פרויקט ולא יכול לעשות שום דבר עם הכספים האלה. אין לו שליטה, לא לשר ולא למנכ"ל ולא לאף אחד אחר. ולכן, כשאני אמרתי גם בפעם הקודמת אסור, הדברים האלה שיש לנו מענקים, צריך לקחת אותם כמה שיותר מהר, שלא יילך למישהו אחר. זה הכול. בואו נאשר את ה -

מר ג'והר חלבי : הגדלת תב"ר 276 ע"ס 548,267 ₪.

מר רון נחמן-יו"ר : מענק של 548,267 ₪ - מי בעד? פה אחד. בבקשה.

<p><u>החלטה</u> : הוחלט פה אחד לאשר הגדלת תב"ר מס' 276 – בסך 548,267 ₪ , הקמת אולם ספורט בינוני – קבלת מענק ממשד הפנים במסגרת תקציב הפיתוח בסך 548,267 ₪.</p>

מר ג'והר חלבי : תב"ר אחרון זה זהירות בדרכים, תב"ר 278. קיבלנו הרשאה תקציבית מהרשות הלאומית לבטיחות בדרכים ע"ס 43,000 ₪, שזה מהווה 80% החלק שלנו 20%, 10,750 ₪. עם התוספת הזאת וההגדלה, התב"ר יעמוד על 98,750 ₪.

מר רון נחמן-יו"ר : כמה התוספת? כמה אנחנו צריכים לאשר?

מר ג'והר חלבי : התוספת היא 53,750 ₪.

מר רון נחמן-יו"ר : מי בעד?

מר יוסי חן : אפשר רגע הערה בנושא הזה?

מר ג'והר חלבני : שזה מחולק לשני חלקים.

מר יוסי חן : קודם כל, אני רוצה לפנות למבקר, להגיד לך שוועדת תחבורה לא התכנסה הרבה זמן. לא מתכנסת.

מר אריה ברסקי : מי יו"ר הוועדה?

מר יוסי חן : ראש העירייה. 2 – יש לנו, אני דווקא הייתי רוצה שיו"ר ועדת תחבורה ישמע, שיש לנו רחוב שנקרא רחוב השקד. רחוב השקד, אין מעברי חציה. אם אזרח רוצה לחצות מצד לצד, לכל אורך הרחוב, רחוב השקד, פעם אחר פעם אני מעלה את זה, אין מעברי חציה. אני כבר לא מדבר על הנגשה לנכים ועגלות שיש שם גנים למעלה ויש שם תחנת אוטובוסים ויש שם תושבים שעושים את הקניות שלהם ב'סופר' והם צריכים לעשות סיבוב. אנשים נכים ומוגבלים ומבוגרים, שעושים סיבוב שלם בגלל שאין לנו שם, לא הנגשה לנכים ולא לאמהות עם העגלות לגנים ולא מעברי חציה. על מה אנחנו בדיוק מאשרים פה עכשיו? כל פעם מאשרים עשרות אלפי שקלים ולא מסוגלים לעשות כמה מעברי חציה ברחוב השקד. אני מוציא את הנכד שלי מהגן והוא אומר לי – סבא, צריך לחצות במעבר חציה.

מר רון נחמן-יו"ר : מי גר ברחוב השקד?

מר יוסי חן : כולם גרים.

מר פבל פולב : מה זה משנה מי גר?

מר יוסי חן : אני, אני, אני. אני גר. מה זה משנה?

מר רון נחמן-יו"ר : אתה יודע, יש דברים שחבר מועצה לא יכול לטפל בעצמו.

מר פבל פולב : אז אני גר ברחוב אחרי. מה זה משנה? חסר בעיות היום בעיר

של תחבורה?

מר יוסי חן : הכול אצלו אישי. אבל תרשה לי לסיים ואחר כך תגיד מה

שאתה רוצה.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי : ברחוב נחשונים יש,

מר יוסי חן : שם יש הכול. תאמין לי, ברחוב נחשונים הם דאגו למפרצים,

הם דאגו לגיכון, הם דאגו להכול.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה רוצה לדבר?

מר יוסי חן : אני רוצה. אתה רואה? אתה מפריע לי ואחר כך אתה אומר

שאני. כשאתה מדבר אני יושב בשקט.

אז לכן אני אומר, גם את הנושא של מעברי החציה, גם העליתי מכתב בוועדת תחבורה

אחרונה, רק בינתיים, לא יודע מה קרה שם עם הבחור שהיה מרכז, עם גל, לא יודע מה

קרה איתו, לאן הוא אז עם התפקיד, לנושא של ה'במפרים'. 'במפרים', מעקה בטיחות,

רחוב השקד, יש שם הרבה ילדים, 'במפרים' יש צורך לעשות, לפני שייהרג מישהו. ואף

אחד לא אכפת לו. ועוד ישיבה ועוד בורקסים ועוד עוגיות ועוד לטחון מים, ועושים

'פיליבאסטר' עוד שנה ועוד שנה ועוד שנה, והנה אנחנו מסיימים את הקדנציה. עוד

כמה חודשים בחירות, יגידו – עכשיו בחירות, עוצרים הכול.

מר פבל פולב : אנחנו נשים שלטים בכל העיר.

מר יוסי חן : אז אני מציע לכם, תדאגו למעברי חציה, תדאגו ליבמפרים, תדאגו למעקה בטיחות, תדאגו להנגשה לנכים ולאמהות עם עגלות. אמא בהיריון שסוחבת את הילד עם העגלה 300 מדרגות, ואף אחד לא אכפת לו. הרי אתם לא יוצאים בכלל לראות את המקומות האלה. תתחילו לצאת. וראש העירייה שיתחיל גם כן לצאת, הגיע הזמן. עכשיו הוא בריא, ברוך השם, תצא, תבדוק את הדברים האלה ותתחיל להפעיל את העיר, תתחיל לעשות. הכול תקוע, הכול עומד.

מר רון נחמן-יו"ר : גמרת?

מר יוסי חן : סיימתי.

מר יחיאל טוהמי : רון, יש משהו במה שהוא אמר.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה רוצה להצטרף?

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה להגיד. זה לא משנה איפה אנחנו גרים בכלל, מותר לנו לדבר על כל מקום שאנחנו נרצה בעיר הזו. ברחוב השקד, באמת אין פה מעבר חציה נורמאלי.

מר יוסי חן : אין מעברי חציה בכלל.

מר יחיאל טוהמי : באלמוג, טסים שם אנשים. אין מעברי חציה כמו בן אדם ואין 'במפרים' שם. זה מטורף. עד שיקרה שם אסון, אז אנשים ידברו שם. צריך לתת את הדעת על זה, צריך לקיים ישיבה של ועדת תחבורה ולטפל בנושא הזה. אנחנו לא באים בקטע של טענות, אנחנו באים בקטע של לשפר ולבקש. באמת אני אומר את זה.

מר רון נחמן-יו"ר : עכשיו אחרי שדיברת,

מר יחיאל טוהמי : אני לא מתלהם.

מר יוסי חן : אני רוצה,

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא רוצה לתת לך עכשיו. אתה דיברת – גמרנו. ללמד את

כל חברי המועצה, גם אלה ש-10 שנים במועצה, ובעיקר מי שעוסק בענייני תחבורה, ואתה יודע, מי שמאיתנו הכי הרבה עוסק בענייני תחבורה זה אתה.

מר יחיאל טוהמי : לא, לא אני, עברתי לנדל"ן.

מר רון נחמן-יו"ר : אז אני רק רוצה לספר לך שאם אתה לא יודע, מהטרנזיטים

עברת לנדל"ן, בסדר, אני אכנס לחניה ליד הבית שלך שם ברחוב,

מר יחיאל טוהמי : מה זה קשור עכשיו?

מר יוסי חן : עברנו לאישי.

מר רון נחמן-יו"ר : עכשיו אני אומר לך ככה, איך אתה לא יודע, יחד עם יוסי

חן, שבהוראות של משרד התחבורה לא שמים 'במפריים'. אם אתה לא יודע את זה, תלך תלמד ממשרד התחבורה למה עשו את התקנה הזאת. ולמה עשו אותה? בגלל שאנשים נוסעים מהר והם קופצים על ה'במפרי', איבדו את השליטה.

מר יחיאל טוהמי : אז תוריד את כל ה'במפריים'.

מר אלי שבירו : אבל, רון, בנחשונים עשינו עכשיו.

מר יוסי חן : ובאוניברסיטה.

מר יחיאל טוהמי : ובירידה שם.

מר יוסי חן : ובימית ובמכלה.

מר יחיאל טוהמי : אז תורידו אותם.

מר רון נחמן-יו"ר : הכול נעשה, יש שם הצגה בשביל הנוכחים.

מר יוסי חן : לא, כי אמרת העניין שלא עושים 'במפריס' והם רואים

'במפריס' בהרבה מקומות. אם הייתי מבקש רק שם – אתה צודק.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה רוצה לדבר? תבוא תחליף אותי וגמרת את העניין.

מר יחיאל טוהמי : יוסי, רון יודע להגיד מה שהוא רוצה להגיד.

מר יוסי חן : ראש העירייה.

מר יחיאל טוהמי : ראש העיר וראש העירייה, אומר מה שנוח לו להגיד. יש יועץ

תחבורה, מזמינים יועץ תחבורה, יבדוק את זה, יחליט שכן עושים – יעשו.

מר פבל פולב : למה אין ועדת תחבורה?

מר יחיאל טוהמי : למה מול המכללה כן? למה ב-ללה כן? למה בנחשוניים כן?

ולמה באלמוג לא? רון, אתה לא מומחה לענייני תחבורה, עם כל הכבוד לך.

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא מומחה לכלום.

מר יוסי חן : בוא נקים ועדה, כמו בממשלה, נקים ועדה ואחר כך נבדוק את זה עוד 5 שנים.

מר רון נחמן-יו"ר : יוסי, מספיק. אתה קיבלת רשות? מספיק.

מר יחיאל טוהמי : אני אומר, יוסי, אנחנו כרגע לא עושים הצגה. מדברים פה על דברים אמיתיים, רציניים. ואתה, כשנוח לך אתה מוביל את זה איך שאתה רוצה בדרך שאתה רוצה. אז אולי תקשיב פעם קצת לאנשים שסביבך, ש-10 שנים, הקשיבו לך 15 שנה ולא תמיד היית 100% בעניין. טעית המון.

מר יעקב עמנואל : זה מוקלט מה שאתה אומר.

מר יחיאל טוהמי : כן. טעית המון, אבל בכל זאת תמכו במה שאמרת. אז תכבד את האנשים שלידך 10 שנים, 15 שנה, תתייחס אליהם, ואל תגיד – 10 שנים איתי פה והוא לא מבין בתחבורה. אני כן מבין בתחבורה. אני רק מבין דבר אחד, את מה שאתה רוצה – זה מתבצע. ואת מה שאתה לא רוצה – זה לא מתבצע, אדוני ראש העיר, עם כל הכבוד לי אליך. תודה.

מר רון נחמן-יו"ר : תודה רבה.

מר יוסי חן : אפשר משפט אחד?

מר רון נחמן-יו"ר : לא. אני רוצה לגמור את הדבר הזה.

מר יוסי חן : בנושא הזה.

מר רון נחמן-יו"ר : לא רוצה. גמרנו. אני רוצה להסביר לכל חברי המועצה, שום

שלט ברשות המקומית, בין אם זה שלט של עצור, חניה, 'במפר', מעבר חציה, כל אחד מהדברים האלה חייב לקבל אישור של תמרור וקמ"ט תחבורה, קמ"ט תחבורה שיושב בבית אל. בלי הדברים האלה, אתם יכולים להגיד מה שאתם רוצים, אתם יודעים, בין הסגן ובין החבר, כולם יודעים.

מר יחיאל טוהמי : רון, ...

מר יוסי חן : יחיאל, הוא צודק. רק מה? צריך לכנס את הוועדה כדי להביא את ההמלצות. אבל הוא לא מכנס את הוועדה.

מר יחיאל טוהמי : יוסי, יש רשות תמרור לגבי תמרורים, הוא צודק. לגבי תחבורה, קמ"ט תחבורה, הוא מתקשר אליו, הוא יעשה מה שיגיד לו רון.

מר יוסי חן : אנחנו יודעים את זה. יודעים את זה.

מר יחיאל טוהמי : תביא אותו, מר אפריאט, תבוא תבדוק לי בבקשה, תראה מה אתה יכול לעשות לי. תבדוק אם אפשר לעשות 'במפר'. רון, אני מכיר אותך.

מר יוסי חן : קודם עושה ואחר כך אומר לו – בוא תאשר. אני מכיר את זה.

מר יחיאל טוהמי : נולדתי אתמול, רון? בחיך.

מר יוסי חן : אנחנו מכירים.

מר יחיאל טוהמי : אפילו יש מנכ"ל בלי משכורת. זה רק אצל רון נחמן. מנכ"ל בלי משכורת, בהתנדבות הוא עובד.

מר יוסי חן : מכיר את זה. שרון, אני רוצה להגיד לך, לא יודע מי פלש למגרש חניה מעל מגרש הכדורגל, בלי אישור של העירייה, יישרו שם את השטח, שמו מצה. אני רוצה שתבדוק את זה שם, מי השתלט על השטח הזה. כי לפני זה אתה פינית, לא מזמן פינית איזה מישהו משם.

מר יחיאל טוהמי : יש לי עוד בקשה קטנה, אחרונה. אני מבקש שהעירייה, היא פלשה לשטח שם באזור תעשייה, היא פלשה. אני מבקש שהעירייה תצא מהפלישה. היא פלשה לתוך שטח, אני מבקש מראש העיר שיטפל בעניין הזה ויפנו את זה וישימו את זה שם לחניה לאזור תעשייה.

מר יוסי חן : אני מחר מוציא מכתב. מחר אני מוציא מכתב בעניין הזה.

מר רון נחמן-יו"ר : גמרת?

מר יחיאל טוהמי : סיימתי. הוצאתי אוויר, הכול בסדר.

מר רון נחמן-יו"ר : איזה יופי. איזו ישיבה של מועצת העיר.

גב' לודמילה גוזב : אני יכולה להגיד רק מילה אחת? חברים, יש לי רעיון טוב מאד. בואו למכור עכשיו כרטיסים לתיאטרון. ממש. בשביל מה זה עכשיו? יש את זה בנושאים? בואו נעבוד כמו שצריך לעבוד. מה אתם עושים עכשיו? מחר בחירות? יוסי, מחר בחירות? לא. יש עוד שנה, לא יודע מה יהיה מחר.

מר יוסי חן : התושבים שומעים אותך.

גב' לודמילה גוזב : נכון.

מר יוסי חן : כאילו, מה את אומרת, שלא יבואו לפה?

גב' לודמילה גוזב : לא. אבל בוא נעשה,

מר יוסי חן : אבל אם הם באו לפה, הם רוצים לשמוע את הדברים האלה.

גב' לודמילה גוזב : בשביל מה הם באו?

מר יוסי חן : בשביל הדברים האלה. הם רוצים לשמוע על הבעיות. הם לא

רוצים לשמוע שהכול בסדר, מרימים יד ומורידים יד. הם רוצים לראות שחברי המועצה מייצגים אותם נאמנה.

גב' לודמילה גוזב : אני הפרעתי לך?

מר יוסי חן : אבל אמרת יוסי. ברגע שאת אומרת יוסי, את תקבלי תגובה.

גב' לודמילה גוזב : אני מדברת עכשיו, נכון?

מר יוסי חן : כשאת אומרת יוסי תקבלי תגובה.

גב' לודמילה גוזב : יוסי, מספיק. קודם כל, אני אישה, צריך לתת כבוד. זה דבר

ראשון. ודבר שני, יוסי, אם אתה חושב שבישיבה הזאת אתה גם עוד פעם יכול להצליח לסגור את הישיבה – לא. לא.

מר פבל פולב : יופי, אז אפשר להמשיך. רון, אתה תענה על השאלה אם

תהיה ועדה?

מר רון נחמן-יו"ר : אני פשוט לא שומע את כולכם.

מר פבל פולב : ועדת תחבורה תחזור?

מר רון נחמן-יו"ר : לא עונה לכם בכלל.

מר פבל פולב : למה לא?

מר רון נחמן-יו"ר : אני הולך לסדר היום.

מר פבל פולב : אבל אני מצביע על משהו, אני רוצה לדעת למה. מי זה? לאן

הולך הכסף? ועדת תחבורה תהיה או לא תהיה?

מר יחיאל טוהמי : כן, תהיה ועדה. הוא יכנס אותה.

מר פבל פולב : אני רוצה עכשיו לשמוע ממנו.

מר יחיאל טוהמי : בטח שהוא יכנס אותה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני מכנס ועדות?

מר יחיאל טוהמי : אני אכנס אותה. אני הסגן של רון, אני אכנס אותה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני עוד לא מת, אתה יודע את זה. אל תהיה לי חכם. גם אם

אתה כותב בעלון, בחוברת של הסגנים של ראשי ערים,

מר יחיאל טוהמי : זה יפה מאוד היה.

מר רון נחמן-יו"ר : כן. את כל מה שאני מדבר אתה לוקח,

- מר יחיאל טוהמי :** מצוין. למדתי ממך, מה אתה רוצה? זה היה יפה אבל.
- מר רון נחמן-יו"ר :** יוסי, אני יכול להמשיך הלאה?
- מר פבל פולב :** הוא לא רוצה לענות.
- מר רון נחמן-יו"ר :** מה אתה רוצה?
- מר פבל פולב :** תהיה ועדת תחבורה או לא? אני רוצה להיות בוועדת תחבורה.
- מר רון נחמן-יו"ר :** תהיה בוועדת תחבורה.
- מר פבל פולב :** תהיה ועדת תחבורה?
- מר רון נחמן-יו"ר :** כן.
- מר יחיאל טוהמי :** מילה שלו. זה מוקלט.
- מר פבל פולב :** הוא לא אמר מתי.
- מר רון נחמן-יו"ר :** באמת, בחייד, יש עוד 10 חודשים.
- אני מבקש לאשר את התב"ר לשיפורי בטיחות, מה שנקרא זהירות בדרכים.
- מר ג'והר חלבי :** זהירות בדרכים, תב"ר 278.
- מר יוסי חן :** מאשרים. ומקווים שהכול יטופל, כל מה שהעליתי.

מר ג'והר חלבי : יא חביבי, זה תב"ר בכלל,

מר חיים (קוקי) ביטון : זה נושא של הדרכה בבתי ספר, יוסי, הדרכה בבתי ספר.

מר ג'והר חלבי : אתם מתווכחים שעה. זה קשור לבתי ספר.

מר יוסי חן : אני בעד.

מר יחיאל טוהמי : אבל זה לא קשור. תהיה ישיבה בלי שום קשר.

מר ג'והר חלבי : זה לא קשור בכלל, לא לכבישים, לא למעקות.

מר רון נחמן-יו"ר : תאמין לי שאם תושבי אריאל היו רואים את הנבחרת שלהם

– בושה. זו מליאת מועצה? בושה. תתביישו.

צ'רלי – קהל : זו הפעם הראשונה שאני שומע. אני כאן כבר 20 שנה.

מר רון נחמן-יו"ר : צ'רלי, אתה לא ראית את זה 25 שנה, גם אני לא ראיתי. אם

תושבי אריאל היו רואים את הישיבות,

מר יוסי חן : הם רואים, הנה, הם רואים.

מר רון נחמן-יו"ר : יוסי, אתה לא חייב לענות בשם כולם. מספיק.

מר יוסי חן : אני מייצג חלק מהציבור.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה מייצג בקושי את עצמך.

מר יוסי חן : חלק גדול. חלק גדול.

מר רון נחמן-יו"ר : בקושי את עצמך אתה מייצג. אחד בקושי.

מר יוסי חן : הגעת אתה למצב הזה שאתה היום, אפילו אלה שאיתך לא איתך. אין לך הרי קואליציה.

מר רון נחמן-יו"ר : מספיק. מספיק. אחרי הבחירות נדבר.

מר יוסי חן : למה אתה לא עושה ישיבות סיעה? אין לך סיעה? אין ישיבות סיעה?

מר רון נחמן-יו"ר : אחרי הבחירות נדבר. מספיק.

מר יוסי חן : תכנס את ישיבות הסיעה.

מר רון נחמן-יו"ר : מספיק כבר. מספיק. חכם גדול.

מר יוסי חן : אני חכם.

מר רון נחמן-יו"ר : כן.

מר יוסי חן : אין לך סיעה אפילו.

מר רון נחמן-יו"ר : יו"ר הסניף, מספיק.

מר יוסי חן : מתי נפגשתם? נפגשתם לפני הישיבה?

גב' לודמילה גוזב : כן.

מר רון נחמן-יו"ר : מה זה עניינדך בכלל? מה זה עניינדך? יו"ר הסניף.

מר יוסי חן : יו"ר הנהלת הסניף. הנהלת הסניף.

מר רון נחמן-יו"ר : טוב, סעיף 3. הואיל ועלתה הבקשה למנות את הממונה על פניות הציבור, את ראובן פרנקס,

מר אלי שבירו : לא, אבל לא הצבענו,

מר יוסי חן : לא הצבענו על הקודם.

מר חיים (קוקי) ביטון : הצביעו. הצבעתם.

מר יוסי חן : הצבענו?

גב' לודמילה גוזב : עכשיו הצבעתי.

מר יוסי חן : אז אמרתי לך, אני מצביע בעד.

מר אלי שבירו : אני חושב שאם טועים, אבל,

מר יוסי חן : לא הצבענו.

עו"ד אריאל עזריה : הצבענו לפני רגע.

מר חיים (קוקי) ביטון : למען הסר ספק הוא יעלה את זה שוב.

מר יוסי חן : פה אחד.

מר אלי שבירן : פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הגדלת תב"ר מס' 278 – זהירות בדרכים – קבלת מענק מהרשות הלאומית לבטיחות בדרכים למימון שלב ב' לשנת 2012 בסך ₪ 43,000 ועוד חלק הרשות (קרנות הרשות) בסך ₪ 10,750. התב"ר יעמוד ע"ס ₪ 98,750.

3. מינוי מבקר העירייה מר אריה ברסקי ל"ממונה על פניות הציבור".

מר רון נחמן-יו"ר : הואיל ובישיבה שעלתה ההצעה למנות את ראובן פרנקס, ואז ברוב של החברים פה לא נתנו לאשר את המינוי הזה, והציעו שמבקר העירייה יעשה גם את העבודה בתור ממונה על פניות הציבור, קיבלנו את הדבר הזה ואני מבקש להעלות את זה להצבעה.

מר יחיאל טוהמי : לא יכול להיות איש ציבור מהמועצה?

מר יוסי חן : יחיאל, גם אנחנו מקבלים את זה. לא רק ראש העירייה, גם אנחנו בעד. אנחנו מקבלים את זה. אני בעד.

מר רון נחמן-יו"ר : מי בעד לאשר את מינוי מבקר העירייה לממונה על פניות הציבור? מי נגד?

מר יוסי חן : אין. אף אחד לא מתנגד לאריה ברסקי.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את מינוי מבקר העירייה, מר אריה ברסקי,

ל"ממונה על פניות הציבור".

4. בקשה לזימון ישיבה שלא מן המניין ע"י חבר המועצה מר אלי שבירו בנושא: "העברת משרדי אגף החינוך". התייחסות עו"ד שרון שטיין, יועמ"ש העירייה.

מר רון נחמן-יו"ר: סעיף 4 – בקשה לזימון ישיבה שלא מן המניין ע"י חבר המועצה מר אלי שבירו, בנושא העברת משרדי אגף החינוך. בבקשה, שרון.

מר אלי שבירו: אני קודם אציג את הבקשה שלי. קודם כל, כשאנחנו כתבנו את זה, נודע לנו אז, כי אף אחד לא אמר לנו. לכן כתבנו – נודע שיש כוונה להעביר את משרדי אגף החינוך לגן הילדים הנמצא בסוף רחוב השקמה, רחוב ללא מוצא. העתקת המשרדים תפגע באיכות החיים של התושבים המתגוררים ברחוב ותאלץ את העירייה להקצות כספים להתאמת מבנה גן הילדים למשרדים. לכן אנחנו מבקשים להצביע על החלטה שאומרת – השאר את משרדי אגף החינוך במקומם ללא שינוי. אני רוצה להגיד גם כמה מילים לפני ששרון יגיד את מה שיש לו. נראה לי שיש פה בזבוז כספי ציבור בצורה בלתי רגילה. והכול מסתובב סביב חברת גוונים. אנחנו הקמנו את חברת גוונים, שהייעוד שלה היה להחליף את המרכז הבינתחומי המתנ"ס. כשנכנסה לשם חברת גוונים, אני רוצה להזכיר, לפני שנכנסה חברת גוונים, בנו משרד למנכ"לית פה למטה. לקחו אשקובית, השקיעו כסף, שיפצו את האשקובית ועשו אותה כמשרד. אחרי שהקימו את חברת גוונים, לקחו את אולם החוגים שנמצא במבנה של המתנ"ס ועשו אותו למשרדים מפוארים בצורה בלתי רגילה. אני לא יודע, דרך אגב, מאיפה הלך הכסף, אני לא יודע מאיזה תקציב, אני לא זוכר תב"ר ש -

עו"ד אריאל עזריה: מאיפה בא הכסף.

מר אלי שבירו: מאיפה בא הכסף ומאיפה יצא הכסף.

מר יוסי חן :

וכמה כסף יצא.

מר אלי שבירו : כי זה בכלל לא, אני לא זוכר שאישרנו איזה שהוא תב"ר

שהולך לכיוון הזה. עכשיו, מה שרוצים לעשות לפי מה שאני הבנתי, זה לקחת את אגף

החינוך, להוציא אותו מהמשרדים שהוא נמצא, באותו מבנה, באותה קומה, ולהעביר

אותו לרחוב השקמה, בקצה, בגן ילדים, ולהפוך את אותם משרדים לחדרי חוגים.

אני לא מצליח להבין, אם היו צריכים לעשות חדרי חוגים, היו חדרי חוגים, למה

צריכים לעשות את זה כפול? הרי המשרדים של המתנ"ס נשארו כמשרדים של מתנ"ס.

אם לא היו עושים כפילויות אז אפשר היה להיכנס לאותם משרדים.

דבר שני – המיקום של אותם משרדים שרוצים להעביר, המשרדים של אגף החינוך –

בדרך ללא מוצא, כאשר יש שם, אנחנו יודעים שיש שם מצוקת חניה מאד גדולה. ואגף

חינוך שלם שמגיע לשם, כשיצטרכו להגיע לשם הורים, ואנחנו יודעים, יש רישומי

ילדים ויש בעיות ותושבים מגיעים, זה יעשה לתושבים רע. זה יפגע להם באיכות החיים

בצורה מאד משמעותית. ואם צריך להעביר את אגף החינוך, אז צריך למצוא מקום אחר

ולראות באיזה מקום אחר, אני רוצה להזכיר, אנחנו בעצם רכשנו את האשקוביות של

עמידר ואפשר היה לעשות להם במקום שהעירייה נמצאת. הרי אגף החינוך שייך

לעירייה. ולא ללכת ולפגוע בתושבים. עד כאן.

עו"ד שרון שטיין : אני שלחתי לכם כבר מראש את התשובה במייל. למועצת

העיר יש סמכויות מאד ספציפיות שקבועות בתקנות, הסמכויות השיעוריות שייכות

לראש העיר. הצעת ההחלטה היא לא מסוג הדברים שהמועצה יכולה להצביע עליה,

הסמכות נתונה לראש העיר בלבד.

מר יחיאל טוהמי : וההיגיון, מה? להיכנס לחוב? מה ההיגיון? אז מה אם

סמכות? אז מה?

מר יעקב עמנואל : יחיאל, חכה.

מר יחיאל טוהמי : אנחנו מכירים את זה.

עו"ד שרון שטיין : ההצעה היא, כפי שמופיעה, זה לא להעביר את משרדי אגף החינוך למקום שאליו הם מיועדים. הסמכות להחליט איפה יהיו ממוקמים אגפי העירייה בתוך מבנה העירייה, בנכסים ששייכים לעירייה, שייכת לראש העיר. היא לא שייכת למועצת העיר. ראש העיר קיבל את ההחלטה שלו והמועצה לא תדון ולא תצביע בדבר שהוא לא בסמכותה.

(מדברים/צועקים ביחד)

מר יחיאל טוהמי : שרון, סיימת?

עו"ד שרון שטיין : כן. אין מה להוסיף.

מר יחיאל טוהמי : אני לא חולק על זה שזכותו של ראש העיר להעביר את אגף החינוך,

עו"ד שרון שטיין : זו לא זכותו, זו סמכותו.

מר יחיאל טוהמי : סמכותו, זכותו, תגיד איך שאתה רוצה, סמכותו של ראש העיר להעביר את זה, אבל יש קצת היגיון, להפעיל קצת את ההיגיון ולא ללכת עם ראש בקיר, להיכנס לתוך רחוב צר, צר מאוד, שאי אפשר, אם אוטו נכנס אי אפשר בכלל לצאת מהרחוב הזה.

מר יוסי חן : אין איפה להסתובב.

מר יחיאל טוהמי : אין איפה להסתובב. גם ככה אנשים שוכרים בתים שם, גם ככה יש שם יחידות שאנשים משכירים בתים שם.

מר פבל פולב :

מה עם ערך החיים של אנשים, ערך הבתים?

מר יוסי חן :

זה לא קשור.

מר יחיאל טוהמי :

גם, נוסף, בוא נגיד שאין שם מי יודע מה, זה רחוב מאד צר.

עו"ד שרון שטיין :

נהיית יועץ נדל"ן?

מר יחיאל טוהמי :

שרון, אני הפרעתי לך?

מר פבל פולב :

כן, אני רוצה לדעת.

עו"ד שרון שטיין :

כשהוא מפריע לך אתה לא מעיר לו.

מר יחיאל טוהמי :

אל תפריע לי בבקשה. אני אומר, זה רחוב מאד צר, צריך פה

להפעיל את ההיגיון, לא ללכת עם ראש בקיר. בסך הכול פה, אני לא הייתי רוצה שהם יבואו לפה לעשות להם פה איזו שהיא הצגה. באמת, יש פה בעיה רצינית מאד ברחוב הזה. זה לא נעים שהם באים לפה. הם באים לפה לא בשביל כסף. הם לא באים לפה להראות את הפנים שלהם. אין להם זמן לדברים האלה. הם רוצים לחיות, אנשים קנו בית, רוצים לחיות כמו בן אדם, להיכנס לרחוב כמו בן אדם ולצאת מהרחוב כמו בן אדם.

אני חושב, ראש העיר, תיקח פה קצת 'רברס' בעניין הזה. אין פה עניין של – אתה מחליט, לא מחליט. אתה תסתכל על התושבים האלה, איך הם צריכים באמת לחיות ברחוב הזה. אני מציע לך, תיכנס לרחוב הזה, אתה לא ביקרת כבר הרבה זמן ברחוב הזה.

גב' לודמילה גוזב :

אבל אתה הסגן שלו.

מר יחיאל טוהמי : תירגעי, מה זה קשור? אז אני חייב להסכים איתו?

גב' לודמילה גוזב : כן.

מר יחיאל טוהמי : לא מסכים איתה. מה השטויות האלה? אני לא חייב להסכים

עם ראש העיר על כל דבר, סליחה. זה לא לבנות איזה אולם שאני נגד ראש העיר.

גב' לודמילה גוזב : אבל אתה הסגן שלו.

מר יחיאל טוהמי : לא, אני לא הסגן שלו, בזה אני לא הסגן שלו.

מר רון נחמן-יו"ר : הוא לא יודע.

מר יחיאל טוהמי : אני לא הסגן שלו בזה. אני הסגן שלו כשצריך את טובת

העיר. כשזה פוגע בתושבים, אני,

גב' לודמילה גוזב : אז אתה חושב שהוא עושה את זה לא לטובת העיר?

מר רון נחמן-יו"ר : תצעק חזק, תצעק חזק, שייראה יותר טוב.

מר יחיאל טוהמי : את מוכנה להפסיק להפריע לי?

גב' לודמילה גוזב : אני לא מפריעה לך. אני רוצה להבין.

מר יחיאל טוהמי : אז אני אומר, אני מבקש ממך, גם אם אני אצביע באופן

סמלי,

מר יוסי חן : לודמילה, מדבר סגן ראש העיר,

גב' לודמילה גוזב : גם אני סגנית.

מר יוסי חן : גם את סגנית, אבל תני לו לדבר.

מר יחיאל טוהמי : גם אם אני אצביע כרגע, גם אם ההצבעה שלי אין לה משמעות, אני כן אצביע,

עו"ד שרון שטיין : אין הצבעה, יחיאל, אין הצבעה.

מר יחיאל טוהמי : לא תהיה הצבעה, אז אני אומר,

עו"ד שרון שטיין : פעם היתה הצעה לסדר יום להדיח את ראש העיר, אני מזכיר לך, לפני שנתיים וחצי.

מר אלי שבירו : שרון, התבלבלת, תישאר בתור יועץ משפטי, לא כחבר מועצה.

עו"ד שרון שטיין : ולא היה בזה דיון.

מר יוסי חן : לא היתה שום הצעה כזאת.

מר יחיאל טוהמי : אז אני רוצה להגיד דבר אחד, שאני נגד הדבר הזה, אני מתנגד לזה ואני מבקש ממך, ראש העיר, לשקול את זה מחדש, לא לפגוע באיכות החיים של התושבים שם. תודה.

מר רון נחמן-יו"ר : 100%. מנו, בבקשה.

... קהל :

מר רון נחמן-יו"ר : תרצי לשבת איתי,

קהל : לא, בפורום כזה.

מר פבל פולב : אין חוק, לא מאפשר לתושב העיר לדבר במועצה. אין חוק

כזה. אנחנו לפי החוק עובדים, לטובתנו או לרעתנו.

מר רון נחמן-יו"ר : פבל, תקשיב לי טוב,

עו"ד שרון שטיין : זה לא שולחן עגול.

מר פבל פולב : ככה נהפוך אותו לשולחן עגול, מה הבעיה?

מר רון נחמן-יו"ר : אם רוצים להיפגש איתי, עם ראש העיר,

מר פבל פולב : אבל אין זמן, אין לו זמן.

מר רון נחמן-יו"ר : פבל, אתה רוצה לשתוק כבר?

מר פבל פולב : לא. אליך אי אפשר להגיע, אתה לא נמצא.

מר רון נחמן-יו"ר : חצוף, אתה יודע מה זה?

מר פבל פולב : אני חצוף. לפעמים כן, אין לי ברירה.

מר רון נחמן-יו"ר : לא, חצוף. אתה היית ילד טוב, נהיית חצוף.

מר פבל פולב : אז זו בעיה כבר. ילד טוב זו בעיה.

מר יוסי חן : עוד מעט הוא אבא לילד, אתה אומר לו ילד?

מר רון נחמן-יו"ר : הוא ילד גם ככה.

מר פבל פולב : זה היתרון שלי לפחות.

מר רון נחמן-יו"ר : אני אומר את זה לכם, תקשיבו טוב, אני לא עושה את הדברים האלה. אלה שמחוץ לשולחן הזה של חברי המועצה, הם לא לוקחים חלק בכל הנושא של הדיונים. הם יכולים לבוא בתור תושבים, לשמוע מה קורה, איזה יופי של מועצה יש לנו ואיזה נושאים,

מר אלי שבירו : אפשר לתת להם באופן חריג אם כולנו נצביע.

מר רון נחמן-יו"ר : תן לי בבקשה, אל תעשה חריג, אתה לא עושה חריגות.

מר אלי שבירו : לא, אני לא עושה, אתה.

מר יוסי חן : אתה יכול לאפשר להם רשות דיבור, אני בעד. הם כיבדו אותנו, באו עד לפה, בוא נכבד אותם.

מר רון נחמן-יו"ר : תסתום בבקשה את הפה, אני עכשיו מדבר. אתה רוצה להרגיז אותי? לא תצליח.

מר יוסי חן : לא, מה פתאום? לא. אני לא רוצה להרגיז אותך.

מר רון נחמן-יו"ר : למרות שאתה יו"ר הסניף.

מר יוסי חן : לא רוצה להרגיז אותך. יו"ר הנהלת הסניף.

מר רון נחמן-יו"ר : למרות שאתה יו"ר הסניף,

מר יוסי חן : הנהלת הסניף.

מר רון נחמן-יו"ר : או-אה, איזה הנהלה.

מר יוסי חן : אתה חבר בסניף, אתה יודע. אתה יודע שאתה חבר.

גב' לודמילה גוזב : אבל למה אתה לא מזמין אותו?

מר יוסי חן : מזמין אותו כל ישיבה, באופן אישי אני מתקשר אליו.

מר רון נחמן-יו"ר : ביום רביעי יש את יולי אדלשטיין שם ואתה תשמע אותי.

אני אומר את זה לכם, מי שרוצה פגישה עם ראש העיר – מוזמן, וכולם מתקבלים. אם רוצים לבוא כמה – בבקשה. כשכותבים לי מכתבים אנונימיים, קיבלתם את התשובה שאני כתבתי. אצלי אין אנונימיים. ולכן, אני רק חרגתי ממנהגי בכלל, שאסור, זה לא הדבר שנהוג עם התושבים לדבר, אבל מי שרוצה את זה, אני כתבתי מכתב, בבקשה, יבואו, ייפגשו, כל הדברים האלה, נסביר ונקדם את כל הדברים האלה. אף אחד לא הולך לפגוע באף אחד. כולכם ביחד.

מר פבל פולב : איזו הבטחה יש,

מר רון נחמן-יו"ר : עכשיו אני רוצה להסביר לך, פבל, הואיל ואתה לא גר שם,

מר פבל פולב : אז מה?

מר יוסי חן : מה זה משנה? הוא מכיר את כל התושבים.

מר פבל פולב : המשפחה שלי גרה שם.

מר יוסי חן : מה הקשר אם גר, לא גר? מה הקשר אם אני גר שם או לא גר

שם?

מר רון נחמן-יו"ר : אתה רוצה לשתוק? קיבלת רשות דיבור?

מר יוסי חן : עכשיו אני מבקש.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה לא תקבל רשות דיבור.

מר יוסי חן : מה זה? אני מבקש.

מר רון נחמן-יו"ר : לא, אתה לא תקבל עכשיו.

מר יוסי חן : בנושא הזה אני רוצה רשות דיבור, ברגע שיתאפשר.

מר רון נחמן-יו"ר : מנו, בבקשה.

מר יעקב עמנואל : החסרונות, העלה אותם מר טוהמי ככה בפרוטרוט, ואני

שמח שהוא מעלה את הדברים ככה. אני רוצה להגיד את הדברים בקליפת האגוז.

המשפטנים הדגולים אוהבים להשתמש בעניין הזה, ואני מפנה את הדברים אליך, שרון.

היות ואני מעריך ומוקיר את מעלותיך הטרומיות ובעניין המשפטי, ואתה אורים

ותומים, התבלבלה קצת דעתך עליך.

קראתי בעיון את התשובה שלך לסוגיה הזאת של רחוב השקמה. אני לא רוצה להעלות את העניין הזה שזה לא עלה בוועדת תחבורה, וכל מיקום משרדים במשרד שאין בו כניסה צריך התייחסות של ועדת תחבורה. יש נוהל וסדר בעניין הזה. כשאני לפחות הייתי כאן, הייתי דן על כל דבר קטן כיו"ר ועדת תחבורה. מה שמדאיג אותי, ואני רוצה להעלות את זה לדיון, זו תשובתך שאמרת ככה, שני דברים:

א' – הגיעו לשולחנך התלונות של הציבור – מה פתאום היועץ המשפטי מתעסק בתלונות של הציבור?

מר רון נחמן-יו"ר: לא, זה ראש העיר הפנה לו את זה.

מר יעקב עמנואל: ככה הוא כתב, אני לא יודע מה,

מר רון נחמן-יו"ר: מה זה הגיע? ראש העיר הפנה לו את זה.

מר יעקב עמנואל: ב' – כתוב שם שאתה הנחית את מנכ"ל העיר לטפל בעניין. מה, אתה מתחיל להנחות את מנכ"ל העיר?

עו"ד שרון שטיין: איפה זה כתוב?

מר יעקב עמנואל: ככה כתוב, תסתכל.

עו"ד שרון שטיין: בוא נראה.

מר יעקב עמנואל: אני לא חושב שתפקידו של יועץ משפטי להתחיל להנחות את הדרג המקצועי בעיר.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה מבטל את מעמדו של ראש העיר?

מר יעקב עמנואל : לא, חלילה, אבל ככה הוא כתב.

מר רון נחמן-יו"ר : מנו, אתה מספר 2 אצלי, נכון?

מר יעקב עמנואל : לא, אני לא מספר 2.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה מספר 2 ברשימה שלי.

מר יוסי חן : אבל ככה זה מופיע, כאילו אין ראש עירייה. אין ראש

עירייה, לא קיים, מבטלים את ראש העירייה.

מר יעקב עמנואל : תסתכל, אולי הוא טעה, אני לא יודע, אני מצטט.

לכן אני חושב ש-אוי לי ואבוי לי שהיועץ המשפטי, זה יכול לבלבל את העניין הזה שבו חברי מועצה או דרג מקצועי יפנה לדרג ההנהלה בעיר. וזה על מה שאתה כל הזמן מדבר, לעשות הפרדת רשויות. אתה צריך לשים לב לסוגיה הזאת. במטותא ממך, תקרא את הסעיף הזה שכתבת, שאתה מנחה את מנכ"ל העיר מה לעשות.

מר חיים (קוקי) ביטון : אז מאחר ודיברת על מנכ"ל העיר, אני רוצה,

מר יוסי חן : תן לי ואחר כך תסכם את זה אתה. רק משפט אחד. לא

התייחסו גם לאותם תושבים שיזדקקו לאגף החינוך ויצטרכו להגיע עד לחור ההוא בקצה רחוב השקמה, מה שהיום יש להם מקום מרכזי.

מר פבל פולב : עם חניה מסודרת.

מר יוסי חן : ודבר נוסף, אני אומר לכם, שרון, חבל על הכוחניות, כי

אנחנו, ברגע שיתאפשר לנו וכן יהיה לנו את היכולת לשנות את ההחלטה, תוך 2 דקות אנחנו נשנה את ההחלטה, גם אם המשרדים יהיו שם, אנחנו נעביר אותם למקום אחר. זה לתשומת ליבך תיקח. וזה יקרה בהקדם.

עו"ד שרון שטיין : ביום שאתה תשב פה אתה תעשה את זה.

מר יוסי חן : זה קרוב מאד. תאמין לי, קרוב מאד.

מר רון נחמן-יו"ר : אני רק מציע לכולם שאת שפת האיומים, קצת פחות התלהמות.

עו"ד שרון שטיין : גם כל המנהלים פוטרנו הרי.

מר אלי שבירו : שרון, אתה יועץ משפטי או אתה חבר מועצה? לפי ההערות ביניים שלך אתה כמו חבר מועצה.

מר רון נחמן-יו"ר : כן, עזריה.

עו"ד אריאל עזריה : אני חושב שלאור דבריו של היועץ המשפטי, אולי באמת כדאי לנסות ולהגיע למטרה בדרך אחרת. אם המטרה היא למנוע מטרד לתושבים שגרים שם, אני הייתי מציע שבאמת, או דרך מספר אנשים כאן, יחד עם ראש העיר, יקיימו את הפגישה הדרושה בין הצדדים, על מנת שהדברים יועברו ישירות אל ראש העיר ועל מנת שראש העיר יוכל לקבל החלטה כשהדברים יהיו לפניו. זו ההצעה שלי.

עו"ד שרון שטיין : איפה זה כתוב?

מר יעקב עמנואל : דיברת עם מנכ"ל העיר לתקן,

עו"ד שרון שטיין : זה הנחיתי, שאני דיברתי? תגיד לי, מנו, תגיד לי, אתה לא מתבייש? באמת תסלח לי שאני מדבר,

מר יעקב עמנואל : למה להתבייש?

עו"ד שרון שטיין : כתוב פה – דיברתי הבוקר עם מנכ"ל העירייה והעירייה תפעל לצמצם את הפגיעה בתושביה. אני הנחיתי את קוקי לעשות משהו? באמת, אתה משחק את עצמך כמבין בעברית?

מר יעקב עמנואל : אתה לא מנהל את הדברים?

עו"ד שרון שטיין : זה נקרא הנחיתי?

מר יעקב עמנואל : כן.

עו"ד שרון שטיין : יושבים פה אנשים ואתה יושב, אתה מנסה לצייר תמונה,

מר פבל פולב : לא להתעצבן. לא להתעצבן.

עו"ד שרון שטיין : לא, מה זה להתעצבן, פבל? מה הוא אמר? הוא אמר שאני הנחיתי את קוקי?

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-יו"ר : תסתכל עלי, למה אתה צריך,

עו"ד שרון שטיין : פעם אני, פעם אתה.

מר רון נחמן-יו"ר : למה אתה צריך להתרגז?

מר יוסי חן : כשתהיה חבר המועצה תתעצבן.

עו"ד שרון שטיין : סליחה, כשיושב חבר מועצה, שאני מחזיק ממנו בקיא עד דקדוק,

מר פבל פולב : מכובד, מכובד מאד דרך אגב.

עו"ד שרון שטיין : מכובד מאד.

מר רון נחמן-יו"ר : רגע, רגע, תגיד בבקשה מה אמרת.

מר פבל פולב : מכובד מאד.

מר רון נחמן-יו"ר : תודה רבה. לפרוטוקול. הלאה.

עו"ד שרון שטיין : שהוא דקדקן בענייני עברית, דקדקן, ואני מאד מעריך אותו על זה, והוא אומר לפרוטוקול שהיועץ המשפטי של העירייה הנחה, הוא השתמש במילה הנחה,

מר יחיאל טוהמי : יעקב, אני יכול לענות במקומך?

מר יעקב עמנואל : לא תפקידך לדבר איתנו ולהנחות ולדבר איתו.

עו"ד שרון שטיין : מי אמר לך? יש לי חדשות בשבילך, מנו, קוקי ואני מדברים 10 פעמים ביום.

מר יעקב עמנואל : אבל לא בעניינים האלה.

עו"ד שרון שטיין : גם בעניינים האלה ובדברים גם יותר גדולים. אז לבוא להגיד שאני הנחיתי אותך, זו הצגה, בלשון המעטה, מעוותת.

מר רון נחמן-יו"ר : שרון, מספיק. שירה.

גב' שירה דקל : אני רוצה להגיד, רון, שדי ברור כבר שכולם אמרו הכול וזה חוזר על עצמו. אבל אתה יודע, אמרו פעם על הערבים שהם לא מחמיצים שום הזדמנות להחמיץ וזה בדיוק מה שעומד לקרות פה. זאת אומרת, אם אתם באטימות שלכם ובעקשות של – שם יהיה ולשם נעבור ובכל מחיר – אז כאילו זה ברור שאתם באיזה שהוא אופן מבטלים כל אפשרות להקשיב ולשמוע את התושבים. אף אחד לא נגד, לא מי שיושב סביב השולחן, לא שום דבר. הרעיון הוא נטו להגיד – זה לא מתאים שם. משהו קורה כאן לא טוב, רון. משהו קורה כאן לא טוב. ההשתלטות של גוונים על משרדים שהיו חדרי פעילות, ואני עבדתי במתנ"ס, רון, אני, מה שאתה לא עשית, אתה היית ראש העיר, אני הייתי עובדת, מדריכה, רכזת. אני אומרת לך, אין שם מספיק חללים. ההשתלטות הזאת על משרדים ולהוציא פתאום את אגף החינוך וכאילו כל ה – משהו עקום קורה פה. ויש לך הזדמנות לבוא ולהגיד – לא, זה לא יקרה יותר, זה לא יקרה, ואני מקשיב גם לתושבים וגם לאנשים שיושבים פה, מתוך באמת הבנה. אני אמא שיכולה להגיד לך, מגיעה לאגף החינוך. אם לא תהיה חניה, אם לא תהיה נגישות – לא עשינו כלום בזה. מה עשינו? הרענו את התנאים לתושבים כדי שיהיה עוד משרדים בתוך המבנה של המתנ"ס? זה פשוט כאילו לאבד לגמרי כל כיוון. לא לדבר באמת על כל ההתייחסויות של אלי קודם שזה ברור שזה צורם בפני עצמו, כל רכישת הריהוט. אני לא יודעת אם אתה יודע, יש ריהוט שמאוחסן בהיכל התרבות, רון, לודמילה,

מר יוסי חן : לודמילה, זה לא יפה, היא מדברת. זה לא יפה, את מזלזלת.

גב' שירה דקל : לודמילה, אל תפריעי לי. אני לא דיברתי הרבה, אבל אני

רוצה להגיד, רון, יש ריהוט, אני אומרת, חשוב שתדע, יש ריהוט שנרכש לחברת גוונים והוא מאוחסן בהיכל התרבות למטה. ואני אומרת, רון, תעשה בדיקה, כי קורים פה דברים שאסור שיקרו. אסור שיקרו. זהו.

מר פבל פולב: הוא יודע הכול. אם זה היה עולה ממנו או מלודה הכול בסדר. אלי שבירו עלה, יוסי חן עלה – לא בסדר. לא ישתנה. זה פה הכול אישי, או אופוזיציה-קואליציה. התושבים של כולם. תלך לשם תראה, או שזה כבר סגור, אתה לא רוצה.

מר רון נחמן-יו"ר: כולכם מדברים.

מר פבל פולב: אנחנו נדבר הרבה, אולי תזכור מזה משהו. ממש, בבוקר תתעורר מחר ותבין שאולי לא צריך מי שגברת אחת הכול לטובתה, אולי קצת לטובת העיר גם.

גב' שירה דקל: לא צריך להילחם.

מר פבל פולב: לא שלטים במוריה לפני בחירות.

מר רון נחמן-יו"ר: פבל, תעשה לי טובה, בעוד שנה תהיינה בחירות, תספר לאנשים מה אתה עשית 5 שנים.

מר יוסי חן: פחות, פחות משנה.

מר רון נחמן-יו"ר: פחות. עוד 10 חודשים. תספר לאנשים מה עשית. שבירו, בבקשה.

מר אלי שבירו: אני אגיד עוד כמה משפטים קצרים ובזה אני אסיים.

בעבר אמרנו, אנחנו חברי מועצה, יכולים להצביע אפילו כאקט של הזדהות, אקט של בדיוק ההיפך. אנחנו יכולים להצביע. אנחנו יכולים לבוא ולהגיד – אנחנו מבקשים להצביע. אני אשמח אבל, אני אשמח אם רון, אם אתה תבוא ותגיד, כמו שעשית כשעשינו את הנושא של אגרת שמירה באזור התעשייה של אריאל מערב, בוא נבחן את הסוגיה הזאת מחדש. בוא נראה האם יש משהו במה שהתושבים אומרים.

עו"ד אריאל עזריה : אלי, הוא אמר את זה.

מר אלי שבירו : הוא לא אמר.

עו"ד אריאל עזריה : לא הבנת בדברים כשהוא בא ואמר,

מר רון נחמן-יו"ר : הם לא מבינים מה אני מדבר.

עו"ד אריאל עזריה : שהוא מציע לאנשים לבוא אליו. מה הוא אמר?

מר רון נחמן-יו"ר : הבעיה היא לא שלך, הבעיה היא שלהם.

עו"ד אריאל עזריה : אלי, הוא אמר את הכול.

(מדברים ביחד)

עו"ד אריאל עזריה : אבל בואו נשאיר את זה במקום הזה. אלי, בואו נשאיר את

זה ככה, שאנחנו יוצאים מכאן מתוך הבנה שהמהות היא שהנושא ייבחן שוב, התושבים מול ראש העיר. זה מה שהוא אמר. זה מה שגם הצעתו.

מר יחיאל טוהמי : זה לא מה שהוא אמר.

מר אלי שבירו : זה לא מה שהוא אמר. זה אולי מה שאתה הצעת.

עו"ד אריאל עזריה : אבל אתה ככה מוריד את הנושא. אלי, אם לא הבנת שזה מה שהוא אמר מבין המילים,

מר אלי שבירו : אני לא רוצה בין המילים. אני חושב,

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי : הוא רוצה להיפגש את התושבים? שייפגש איתם.

עו"ד אריאל עזריה : ראש העיר אמר, באופן חריג הוא מדבר אל התושבים והוא מסביר להם משהו.

מר יחיאל טוהמי : ראש העיר לא שינה את ההחלטה שלו.

גב' לודמילה גוזב : אבל התושבים לא רוצים.

מר יחיאל טוהמי : ראש העיר לא שינה את ההחלטה שלו.

גב' לודמילה גוזב : צריכים לדבר עם ראש העיר, הנה, הוא אמר.

קהל : אנחנו נדבר עם ראש העיר, חד סטרית, מה?

עו"ד אריאל עזריה : בוודאי שכן, מה זאת אומרת?

קהל : אם אני רוצה לגור באם המושבות בפתח תקווה, אני ...

עו"ד אריאל עזריה : אלי, הנושא הובהר, המסר לדעתי הועבר,

מר פבל פולב : לפני כמה שבועות הועבר, שום דבר לא קרה.

עו"ד אריאל עזריה : בסדר. וכרגע מה שנוותר לעשות זה לסגור את הדברים.

מר פבל פולב : אבל בינתיים עובדים שם אדוני.

מר רון נחמן-יו"ר : גמרתם? א' – אני הוצאתי מכתב, לידיעתכם, אני לא רוצה

לדבר פה כרגע, תושבי השכונה, כמו כל מקום באריאל, יש להם בעיה של תחבורה, של השפעה, של זה. רוצים לדבר עם ראש העיר – הם יודעים את הדרך הזאת. אם רוצים ללכת לחברי המועצה ולעשות חגיגה כללית, בבחירות יצביעו בשבילי, יצביעו בשבילך, בשבילו, לא מעניין אותי בכלל. אבל את הדברים יקבלו התושבים שהם פונים. לא באופן אנונימי, אף אחד לא מפחיד את אף אחד. יכולים לפנות ואף אחד לא צריך לפחד כאן בעיר הזאת. והיה לנו את הבעיה הזאת,

מר יוסי חן : אז למה הם מפחדים? אז למה הם מפחדים כולם? למה הם

פחדים?

מר רון נחמן-יו"ר : אתה רוצה לתת לי לדבר?

מר יוסי חן : בבקשה.

מר רון נחמן-יו"ר : אז בבקשה תשב בשקט. עכשיו אני אומר לך, להזכיר לכם

את הבעיה של אלה מול הקאונטרי. אתם זוכרים? היתה בעיה שהדיירים מול הקאונטרי וכל התושבים משכונת השקמה, שהם ברחוב השקמה, שהם בקאונטרי, באו וחנו עם המכוניות שלהם במקום שלא היה שלהם. אני אותו דבר, ואחרים ברחוב הנחשונים, באו לשם, במקום הזה באו אנשים, מצאנו פיתרון.

מר אלי שבירו : סגרנו את הרחוב.

מר רון נחמן-יו"ר : רגע אחד.

גב' לודמילה גוזב : מה זה סגרנו רחוב?

מר רון נחמן-יו"ר : תקשיב לי, שבירו, תקשיב רגע אחד. אתה ישבת איתי

השבוע, התחלתי להסביר לך, אולי שכחת שאני אסביר לך. ולכן, אני שוב פעם אומר, יש לי כאן מנכ"ל העיר, שבא לתת אינפורמציה. לא עצבים ולא אמוציות ולא לשחק במשחקים פוליטיים, אלא בשכונה הזאת.

ואני רוצה להגיד לכולכם, בשכונה הזאת שהקימו אותה בשכונה הראשונה, הראשונה היתה, אחרי מודול בטון, זו היתה שכונה. אני עשיתי את הבג"צ אז שלא יעשו את החלק הנוסף מהבית של שלמה מקמל לכיוון למטה. ואני, יחד עם יגאל רוזנטל, עשינו את הבג"צ הזה אז, שלא יעשו את זה. בשכונה הזאת, מספר החניות פר יחידה, זה שלושת רבעי חניה ליחידה.

מר יוסי חן : כמו בכל אריאל.

מר אלי שבירו : על אחת כמה וכמה.

מר יחיאל טוהמי : לא, זה היה בקודם. עכשיו יש שניים.

מר רון נחמן-יו"ר : רגע אחד. רגע אחד.

מר יוסי חן : אני אומר, על כל האזור הזה.

מר אלי שבירו : על אחת כמה וכמה.

מר רון נחמן-יו"ר : ברחוב השקד, לכל בית יש שתי חניות. אבל עשו עוד מגורים שם. עכשיו, המבנה שהוא נמצא שם, המבנה הוא לא היה שום דבר פרט לגן ילדים. ובגן ילדים, 30 ילד באים לשם עם ההורים, בבוקר מורידים אותם ואחרי הצהריים לוקחים אותם, וההורים שם. כל הדברים האלה זה היה גן ילדים. ולכן, זה מבנה ציבורי. ואחרי כן הלכו ושינו אותו, והשכירו אותו לאוניברסיטה, שיש שם מקום ל-8 סטודנטים, וזה לא הפריע לאף אחד. כי לכל אחד יש רכב, זה לא מפריע. ולכן, ביקשתי, למנו אני אומר, לא היועץ המשפטי אלא אני ביקשתי אותו, אני ראיתי את המכתב הזה, על המקום ביקשתי אותו – לך תראה את הדברים האלה.

עו"ד שרון שטיין : היתה תשובה של קוקי עוד לפני שבכלל הוא הגיש את הבקשה.

מר יעקב עמנואל : אתה לא רוצה לרדת לסוף דעתי, התפרצת ואמרת וזה לא רוח הדברים שמשמע מהמכתב.

עו"ד שרון שטיין : זה בדיוק זה.

מר יעקב עמנואל : ואני מכבד אותך, ואמרתי את זה מראש. ולא באתי אליך בתירוצים ולא בטענות, אלא,

עו"ד שרון שטיין : באת אל ראש העיר בטענות.

מר יעקב עמנואל : לא, אתה קופץ, אז מעכשיו אני אתחיל לדקדק איתך בדקדוקי עניות על תפקידך במערכת. בסדר? אל תיתן לי להתעצבן.

עו"ד שרון שטיין : אתה יכול להתעצבן, מנו.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה להגיד משהו. אם ראש העיר היה, במכתב שהיה מקבל הראשון מהתושבים, היה גורם להם,

מר יעקב עמנואל : זה לא תפקידו לדבר. כתוב כאן במכתב.

מר יחיאל טוהמי : לא זה, לא זה. אם ראש העירייה, במכתב הראשון שקיבל מהתושבים, היה קורא להם ואומר לתושבים – זה א-ב-ג, לא היינו מגיעים למצב שמגיעים פה, לא צריכים להגיע לפה.

מר יעקב עמנואל : אז היו פותרים את הבעיה. בשביל מה צריך את כל הסרט הזה?

מר יחיאל טוהמי : נכון, נכון.

עו"ד שרון שטיין : הם קיבלו תשובה על המכתב הזה.

מר יעקב עמנואל : כל אחד רוחץ בניקיון כפיו והכול בסדר. הכול בסדר.

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-יו"ר : קוקי, בבקשה.

מר חיים (קוקי) ביטון : אני רוצה, ברשותכם, שתי התייחסויות לשני דברים :

אחד – לנושא של אגף החינוך והמעבר של אגף החינוך. ואני בשביל ההוגנות רוצה לומר פה, שאני יודע שלפחות 3 שנים אנחנו דנים, וגם אני ביקשתי לא פעם אחת לגבי הנושא של ההעברה של מבנה אגף החינוך למקום אחר על מנת לאפשר יותר מקומות לפעילות. נקודה. אז זו לא יוזמה שבאה היום או אתמול,

מר יעקב עמנואל : איפה, במתנ"ס פעילות?

מר חיים (קוקי) ביטון : כן.

מר רון נחמן-יו"ר : תקשיב, אתה לא יודע, מנו, אין לך מושג בכלל. אין לך מושג. אני אקח אותך לסיור באריאל, אתה לא מכיר את אריאל. אני אקח אותך.

מר יעקב עמנואל : אשמח מאד.

מר רון נחמן-יו"ר : כן, אקח אותך.

עו"ד אריאל עזריה : זה גם מה ששירה אמרה.

גב' שירה דקל : נכון. לקחו חדר פעילות והפכו אותו ל ...

מר רון נחמן-יו"ר : אבל שירה, מספיק, שירה.

עו"ד אריאל עזריה : זה מה שאת אמרת.

גב' שירה דקל : כבר 10 שנים אין חדרים.

עו"ד אריאל עזריה : את התחלת לומר שיש מצוקה, שידוע לך על מצוקה.

מר חיים (קוקי) ביטון : שירה, בואי תני לי, אני רוצה לענות אחד אחד. אז קודם כל, זה לגבי הנושא של המעבר של אגף החינוך, זה לא נולד מהיום, זה כבר תקופה של, אני יכול לומר, לפחות 3 שנים אנחנו דנים על מצוקה מאד גדולה בחדרי פעילות בעיר. ואת יודעת טוב מאד שיש מקומות שאנחנו מקיימים פעילות אחר הצהריים לבני נוער, שאנחנו לא שלמים עם מקום הפעילות, ואנחנו רוצים לתת מקום נאות לבני הנוער

לקיים פעילות. לכן, חלק מכל התהליך של המעבר של אגף החינוך הוא לאפשר בעצם בחדרים האלה לקיים פעילויות לבני נוער, שהיום מתקיימות, לדוגמא, כל הנושא של פעילות אתגרית שמתקיימים במקומות שאני יכול להגיד לך לא ראויים למקום של פעילות, או קיי? ואנחנו כבר מדברים כמה שנים על הנושא הזה שאנחנו רוצים מקומות פעילות ראויים לבני נוער לקיים פעילות. זה לגבי הנקודה הזאת. זה דבר אחד.

לגבי הנושא של החניה – אני יכול לומר שהמכתב של התושבים יצא לראש העיר וגם אלי. כשאני קיבלתי את המכתב של התושבים, הם שלחו לראש העיר ואלי ביחד, ראש העיר הנחה אותי להיכנס לסוגיה הזו ולבדוק את הנושא של מצוקת החניה של התושבים שנאמר במכתב.

דבר ראשון – אני פניתי לתושבים יומיים אחרי שקיבלתי את המכתב ואני אמרתי לתושבים שאני מתחיל להיכנס ולטפל בסוגיה הזו. ועל מנת לא לתת תשובה כלאחר יד, כי אני לפחות יכול לומר שאני מתייחס בכבוד לכל אחד שפונה אלי, ואני לא אתן תשובה שלופה מהמותן, כינסנו מספר חברים לא קטן ולכן גם המכתב שאתה קראת של היועץ חזר אלי, כי אני פניתי ליועץ. הועלו כל מיני נושאים איך אנחנו פותרים את המצוקה ואיך אנחנו לא גורמים לתושבים בשכונה הזו למצוקת חניה. הועלו כל מיני נושאים, חלקם נושאים שהיינו צריכים להעלות לדיון, גם נושאים משפטיים – האם אפשר לעשות ככה? האם אפשר לעשות אחרת? האם הנושאים, גם בין היתר בנושאי חניה, גם כשמהנדס העירייה ישב איתי בפגישה, כולל עם אגף החינוך, ואפרופו שמדברים, אגף החינוך מקבל קהל אחר הצהריים רק ביום ראשון. נקודה. רק לידיעה כללית, לסבר פה קצת,

מר יוסי חן : מה הקשר? בבוקר גם יבואו.

מר חיים (קוקי) ביטון : יוסי, דקה.

מר רון נחמן-יו"ר : אין לכם סבלנות?

מר יוסי חן : יש, יש הרבה. אני מקווה שלך יש סבלנות לשמוע אותי.

מר רון נחמן-יו"ר : תאמין לי, אתה רואה,

מר יוסי חן : איזה יופי, איזה תענוג, שתה מים, רגוע. הגענו לסוף ישיבה, זה הישג.

מר חיים (קוקי) ביטון : יוסי, אני לא הפרעתי, נכון?

מר יוסי חן : אני מתנצל.

מר חיים (קוקי) ביטון : ברשותכם, אני רוצה לומר, תראו, אני יכול לומר פה בביטחון שההנחיה שאני קיבלתי מראש העיר, זה למצוא פיתרון על מנת לא לפגוע בנושא חניה לתושבים.

מר יחיאל טוהמי : תסמן להם את החניה.

מר חיים (קוקי) ביטון : דקה, הועלו כמה אפשרויות.

מר רון נחמן-יו"ר : למה לך לקפוץ?

מר יחיאל טוהמי : גם זה? גם זה?

מר חיים (קוקי) ביטון : גם זה הועלה.

מר יחיאל טוהמי : נרגעתי.

מר חיים (קוקי) ביטון : גם זה הועלה. אני אפתיע אותך. אני יכול להפתיע אותך,

שגם בעקבות הנושא הזה,

עו"ד שרון שטיין: העלינו יותר מרעיון אחד.

מר חיים (קוקי) ביטון: הועלה גם אחד הרעיונות, הרי הבעיה היא משעה 4 שהתושבים חוזרים הביתה ופחות בבוקר, או קיי? אז הועלו גם כל מיני רעיונות, איך אחר הצהריים החניה במקום היא לתושבי השכונה הזו בלבד. מאחר ואנחנו לא רוצים לבוא לפה עכשיו ולתת תשובות שלופות, כי יש פה אמירות שאם נאמר אותן הן צריכות להיות מגובות גם משפטית, גם אחר כך,

עו"ד שרון שטיין: אחרי זה אתה יוצר ציפייה.

מר חיים (קוקי) ביטון: בדיוק.

עו"ד שרון שטיין: לא הכול תלוי בעירייה.

מר חיים (קוקי) ביטון: אני לא רוצה לבוא לתושבים ועכשיו להשלוח אותם ולומר. אבל אני אומר לכם שאנחנו בוחנים כל מיני סוגיות, כולל סוגיות שאחר הצהריים החניה שם במקום תהיה לתושבים בלבד.

עו"ד שרון שטיין: כולל האפשרות להחיל את זה דרך אגב, לבדוק אם זה ישים גם במקומות נוספים.

מר יעקב עמנואל: כתוב במקורות – מוחמד להר או ההר למוחמד. למה לא העברתם את חברת גוונים לשם?

מר רון נחמן-יו"ר: אתם רוצים חניות או אתם רוצים גוונים? מה אתם רוצים?

מר פבל פולב : וגם, אדוני המנכ"ל, איך אתה פותר את הבעיה של הנכים?

(מדברים ביחד)

גב' שירה דקל : אנחנו רוצים ... את התושבים, רון, זה מה שאנחנו רוצים.

מר רון נחמן-יו"ר : מידת השנאה של האנשים פה,

גב' שירה דקל : זה לא קשור לשנאה. מישהו איבד את הצפון, רון, זה לא קשור לשנאה.

מר רון נחמן-יו"ר : סליחה?

גב' שירה דקל : מישהו איבד את הצפון. זה לא קשור לשנאה. אל תהפוך את זה לזה.

מר רון נחמן-יו"ר : יש לי חדשות בשבילך.

גב' שירה דקל : אני אומרת לך, אם אתה היית מבין שאין מקומות, לא היית נותן להם לשים את המשרדים שם.

מר רון נחמן-יו"ר : שירה דקל, תקשיבי, הטלפון שלי פתוח, המשרד שלי פתוח גם לשיחה, גם לחברת מועצה כל כך נמרצת כמוך, שפעם תרימי טלפון ובמקום לחייך תבואי אלי,

גב' שירה דקל : זה היה נשמע חיובי, רון, פעם ראשונה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני אומר לך, תרימי טלפון ותבואי, אולי תלמדי כמה

דברים. כמו שאני אמרתי גם לאחרים, לא רוצה לנקוב בשמות, תרימי טלפון ואני אסביר לך כמה דברים שאת פשוט טועה. אני לא רוצה להיכנס לכל הדברים האלה פה. יש הנחיה שלי, אין דבר כזה שיבואו אנשים ויגידו – אנחנו לא מוכנים ככה, כן מוכנים ככה. אין לאף אחד מכל התושבים בשכונה הזאת, כמו בשכונה שלי, אין להם say בעניין הזה. מדוע? החניה היא לא רשומה על שם תושב. אף אחד. נכון? בדקנו את זה גם כן, לעשות להם את זה. יש כל מיני דברים. בסך הכול, מעבר למיקום עצמו, אנחנו בדקנו כמה מקומות, כמה מקומות, לא רק זה.

מר פבל פולב : איזה?

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא רוצה לענות לך.

מר פבל פולב : למה?

מר רון נחמן-יו"ר : כי אין לי חשק לענות לך.

מר פבל פולב : כשיהיה לך חשק תענה.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה רק רוצה לעשות כל הזמן חגיגות.

מר פבל פולב : אני שואל יפה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא רוצה לדבר איתך בכלל. אתה רוצה לדבר – תריס את

היד.

מר פבל פולב : אבל אנחנו באותה סיעה עכשיו, אתה לא רוצה לדבר?

מר רון נחמן-יו"ר : אוי ואבוי לנו.

מר פבל פולב : אבל אמרת בהתחלה שאתה איתי.

מר רון נחמן-יו"ר : אם אני רואה אותך עכשיו, זה להתחתן ולהתגרש.

מר פבל פולב : למה? דווקא אני בסדר גמור.

מר רון נחמן-יו"ר : אני אומר לך את זה, אנחנו בדקנו כמה מקומות, בכל מיני מקומות שלנו שאפשר לעשות את זה. אנחנו את ההחלטה הזאת, להוציא את החינוך, שהכנסנו אותם בגלל שלא היה לנו אז כסף, יש לו גם כסף ואישרנו גם תב"ר לדברים האלה, אנחנו שינינו בקטע הזה את המגורים של הסטודנטים שהם באים עם מכוניות וכל הדברים האלה. ואנחנו נטפל בזה, שאין להם שום בעיה, לאף אחד לא תהיה פה בעיה, לאף אחד.

ולכן אני אמרתי בהתחלה, מה שעשיתי שדיברתי אליהם, מה שאני אף פעם לא מדבר את הדברים האלה, קבוצה של אנשים רוצים להיפגש – אהלן וסהלן. יישבו פה, כמו שעשינו עם כל מיני דברים אחרים. יבואו הנה 20-30 איש, כל מי שרוצה יבוא לפה, יישב המנכ"ל, יישב מהנדס העיר, אני אשב, היועץ המשפטי, נבחן את כל הדברים האלה. אין שום בעיה. אנחנו לא הולכים נגד מישהו. אבל, ברגע שמתחילים לנפנף את כל העסק הזה, ואת יודעת מה, בשנת בחירות, בסדר, לבריאות.

מר אלי שבירו : לא קשור לבחירות.

מר רון נחמן-יו"ר : שבירו, אתה לא יותר טוב מרון נחמן כלפי אף אחד. אתה לא יותר טוב. אף אחד, לא אתה ולא טוהמי וגם לא יוסי חן.

מר אלי שבירו : לא אמרתי.

מר יוסי חן : יוסי חן גם. תזכירו כל הזמן את יוסי חן. עכשיו תקשיב,

קודם כל, אתה אומר,

מר חיים (קוקי) ביטון : אבל אני רוצה לסיים, עוד חצי דקה.

אי – יכול להיות שאני ינוקא, בסדר? לשיטתך, אני לא אתערב בעניין הזה.

מר רון נחמן-יו"ר : מנו, הוא זקן השבט.

מר חיים (קוקי) ביטון : אז כינוקא אני יכול לומר לך שאני מבטיחך,

מר יעקב עמנואל : ינוקא בתפקיד.

מר חיים (קוקי) ביטון : מבטיחך שתוך מספר ימים, לא הרבה, ימים בודדים, אנחנו

אמורים לסיים ולהציע כמה חלופות. ואז, כמו שראש העיר אמר, נשב עם התושבים,

אבל לא נמרח אותם, נציג להם את החלופות שיש ואני בטוח שגם הם יגיעו למסקנה

שאף אחד לא הולך לפגוע בהם, לא באיכות חיים ולא בחניה. תודה רבה.

מר רון נחמן-יו"ר : בדיוק ככה.

עו"ד שרון שטיין : זה לא רק רחוב השקמה.

מר חיים (קוקי) ביטון : אפרופו, בעקבות הרחוב הזה, כשישבנו לדון, הועלו עוד

מספר רחובות בעייתיים. ואז אפרופו בעקבות זה, אנחנו יושבים היום ו'מדסקסים'

איזה רעיון שיעלה גם לשולחן הזה לדיון, לנסות ולמצוא מספר פיתרונות לעוד מספר

רחובות שאנחנו יודעים שאחר הצהריים לדיירים שם יש מצוקה בעצמם להגיע לאזור

שהם גרים ולהחנות את הרכב שלהם.

מר אלי שבירו : יש לי שאלה, יעכבו את המעבר עד שנמצא את הפיתרון?

מר חיים (קוקי) ביטון : אז אני אומר לך, הפיתרון יהיה עוד לפני שהם יכנסו לשם לפעילות.

מר רון נחמן-יו"ר : כן, יוסי.

מר יוסי חן : אני רוצה להגיד לך, קוקי, אם תיקח את הפרוטוקול של הישיבה הזאת ואתה תבין, מראשית דבריו של היועץ המשפטי, איך שהוא פתח את השיחה, הרי למה זה התלהט כל כך? שהוא פתח את השיחה – ראש העירייה קובע, אנחנו לא שואלים, התושבים לא קובעים. רק לך אני אומר, לא לראש העירייה, ראש העירייה עובד אצל כל תושבי אריאל, הם ממנים אותו והוא עובד אצל כולם. קשה לו עם זה. אבל כשהוא היה צריך את הקול שלהם לפני בחירות, הוא עובד למענם, הוא עושה הכול. הכול זה עניין, אומרים, זה איך אתה מתנהג, איך אתה פועל. עכשיו, כשהם רואים שאתה מצד אחד מנהל דיון; מצד שני, אתה באמצע השיפוצים שם. אז הם אומרים – מצפצפים עלינו. תעצרו, תקראו להם, שבו איתם. למה להוציא את הכסף? הרי אתם קובעים עובדה בשטח. ברגע שאתם קובעים עובדה, התושב אומר – מצפצפים עלי.

מר חיים (קוקי) ביטון : יוסי, אני מחלק את הדיון, ברשותך, לשניים :

אחד – לגבי המעבר של המבנה לשם – התקבלה החלטה, המבנה הזה עבר, קיים. זה כמו, נתן לך דוגמא ראש העיר שהיה שם גן ילדים או כל מבנה אחר ציבורי. המבנה הוא מבנה ציבורי.

מר יוסי חן : כמה שנים לא היה גן ילדים במקום?

מר אלי שבירו : המועצה הצביעה על הגן?

מר רון נחמן-יו"ר : ל-מה?

מר אלי שבירו: להקים גן שם, המועצה הצביעה?

מר רון נחמן-יו"ר: לא.

מר אלי שבירו: כשבונים גן ומביאים אותו גם עם תב"ר, מצביעים עליו?

מצביעים על הבניה של הגן?

מר רון נחמן-יו"ר: מה אתה רוצה?

מר אלי שבירו: אני אומר.

מר רון נחמן-יו"ר: מה אתה רוצה?

מר אלי שבירו: מה שאני אומר, אני אומר דבר מאד פשוט. כמו שהמועצה

הזאת החליטה ששם, המועצה, יחד עם ראש העיר, עם המלצה של ראש העיר, להקים שם גן, גם פה,

מר רון נחמן-יו"ר: מה פתאום? מי סיפר לך את הדברים האלה בכלל?

מר אלי שבירו: כשעכשיו אנחנו מקימים גן, לא מעלים את זה על השולחן

ומצביעים?

מר רון נחמן-יו"ר: אתה קובע איפה הגן? באמת, שבירו, אתה היית מנהל פה 5

שנים.

מר אלי שבירו: סליחה רגע, אם למשל המועצה לא מצביעה על זה ולא

מאשרת את התב"ר לבנות את הגן כי הוא לא נמצא במקום,

מר רון נחמן-יו"ר : מה הקשר בין זה לזה בכלל?

מר אלי שבירו : בוועדת תכנון ובנייה מאשרים את זה? הוועדה מאשרת את

זה בוועדת תכנון ובנייה?

גב' לודמילה גוזב : אלי, אתה לא מבין.

מר אלי שבירו : אם אין היתר, הם בוונים?

מר יחיאל טוהמי : מה שאומר המנכ"ל, הוא אומר שיימצא פיתרון.

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא מבין את כל הדבר הזה.

גב' לודמילה גוזב : כי הם רוצים מלחמה, רון. אתה לא מבין את זה?

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא מבין מה אתם רוצים.

מר אלי שבירו : אנחנו רוצים פיתרון לתושבים.

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא שואל אותך, אני שואל אותם. אתה לא תהיה ב"כ

שלהם. אני ב"כ שלהם יותר ממך ומיוסי חן ביחד.

מר אלי שבירו : לא, לא, לא, אותו דבר אתה ב"כ שלהם כמוני.

מר רון נחמן-יו"ר : אני רק אומר לך, אתה לא תהיה הטוב והוא יהיה הטוב ואני

הרע.

מר אלי שבירו : אבל זה מה שיהיה בסוף.

גב' לודמילה גוזב : לא.

מר אלי שבירו : זה מה שיהיה בסוף.

מר רון נחמן-יו"ר : תקשיב לי, עד עכשיו,

גב' לודמילה גוזב : אבל הוא לא צודק, הוא לא מבין.

מר אלי שבירו : אני לא רוצה שאני אהיה הטוב והוא יהיה הרע, אני רוצה

שהוא יהיה הטוב, אין לי בעיה.

מר רון נחמן-יו"ר : שבירו, כמי שהיו במשך שנים, דיברו על פילים לבנים, וראש

העיר מבזבז כסף, והקאונטרי לא יחזיק מעמד, ולא יהיה היכל תרבות, ולא יהיה שום

דבר, כל הדברים האלה, לך ליהודה מאיר עכשיו והוא יגיד לך בדיוק את הדברים. ואני

אומר את זה לך, עם כל הכבוד לך וכבוד לכל אחד אחר פה, אני בתור ראש העיר חשוף

לדברים כאלה לא פחות ממך. והקטע שאני צריך לעשות, בהתחשב, לא רק

בפופוליטיקה, אלא לפתור את הבעיות, אנחנו צריכים לפתור את זה בפתרון מערכתי

בכלל. ולכן, זו הבעיה שלהם באותו מקום. אני נציג של התושבים לא פחות טוב ממך.

מר אלי שבירו : לא פחות טוב, לא אמרתי.

מר רון נחמן-יו"ר : לא פחות טוב. יותר טוב ממך, כי אני מסוגל לבצע ואתה

יכול לדבר. וזה הכול. אני יכול לבצע, אתה יכול לדבר.

מר אלי שבירו : ולכן יכול להיות מצב שאני אהיה הטוב ואתה תהיה הרע.

מר רון נחמן-יו"ר : זה הכול. ולכן תלמד את הדברים האלה.

מר אלי שבירו :

אבל אני לא רוצה שאתה תהיה הרע.

מר רון נחמן-יו"ר :

עכשיו, לגבייך אני אומר לך,

גב' שירה דקל :

אתה היית צריך להקשיב אבל, כי מה שהתושבים,

מר רון נחמן-יו"ר :

לא, אני לא רוצה להקשיב.

גב' שירה דקל :

אם התושבים היו מרגישים שאתם מקשיבים להם, לא היינו

בסיטואציה הזאת. הם לא היו מדברים איתנו, הם לא היו פונים אלינו.

מר רון נחמן-יו"ר :

בחוסר תרבות את נכנסת לי למה שאני אומר עכשיו. אני

נתתי לך לדבר, לא הפסקתי אותך. נכון שלא הפסקתי אותך? ובתוך זה את מדברת בצורה כזאת ואני לפחות מחכה שאנשים יתנהגו כמו שצריך. אני לא אמרתי לך אל תדברי. את לא מכירה את העסק. אני רק מציע לכם, כל הרקע של רחוב השקמה יטופל על ידינו כמו שאמר המנכ"ל. ואף אחד מהם לא ייפגע מכל העניין הזה. אני אומר את זה באופן מוחלט. אנחנו נעשה את זה, אם צריך לסגור את הרחוב, אם צריך לסמן את הרחוב, לעשות לכל בית את החניה שלו, כל הדברים האלה, זה גם סטטוטורי, הם לא יהיו נפגעים בכלום שם.

אבל יש עוד מקומות נוספים בשכונות נוספות, שבזמנו לא תכננו את זה ככה. תיכנסי ברחוב של בן יקר הישן, איך קוראים לזה שם, יש כל מיני רחובות. יש בעיות מאד מאד רציניות וזה לא רק כאן.

מר יוסי חן :

אבל לא מעבירים לשם אגף חינוך או אגף עירייה. לרחוב

הגליל לא מעבירים שום אגף של העירייה.

מר רון נחמן-יו"ר :

יוסי, 4 גנים שמים שם.

מר יוסי חן: 4 גנים ברחוב הגליל?

מר רון נחמן-יו"ר: ולכן, אם רוצים לעשות כל הזמן חגיגה ומהומה, אני אפגש איתם, עם כל התושבים שם, כמו שישבנו פעם בזמנו עם הוועד שהלכו לבנות את בנה ביתך ברחוב השקד,

מר יוסי חן: מי גר שם?

מר רון נחמן-יו"ר: פבל. ולכן, אתם זוכרים כמה שילמו שם בשביל הפיתוח וכמה בשביל האדמה, כל הדברים האלה. אנחנו לא בורחים. ברגע שקיבלתי את המכתב הזה, אם מישהו היה חותם,

מר אלי שבירו: חתומים. הם חתומים.

מר רון נחמן-יו"ר: לא.

מר אלי שבירו: הם חתומים, רון. חתומים משפחות.

מר יוסי חן: תנו לו העתק של המכתב.

עו"ד שרון שטיין: יש שני מכתבים – היה אחד שנשלח לקוקי ואחד אליך.

מר רון נחמן-יו"ר: לא משנה כבר.

עו"ד שרון שטיין: התשובה נמסרה בעקבות המכתב השני.

מר רון נחמן-יו"ר: אני אומר את זה לכם, חברים יקרים, הנושא הזה בטיפול

שלנו, של המנכ"ל, של המהנדס ושלי. תושבי רחוב השקמה לא ייפגעו בשום דבר במצב שלהם. למרות שיש להם שלושת רבעי חניה, הם לא יקבלו.

מר אבי סמו: אבל בכל מקרה אגף החינוך יעבור לשם, נכון?

מר רון נחמן-יו"ר: יעבור לשם, כן. כן, הוא יעבור לשם.

מר אבי סמו: אני רק רציתי לוודא.

מר רון נחמן-יו"ר: אבי, הוא יעבור, מכיוון שיש כאן בעיות תקציביות של העירייה. בשביל ללכת לעשות דברים נוספים, אין כסף בשביל הדברים האלה. 3 שנים ניסינו להזיז משם ולאפשר להם.

מר חיים (קוקי) ביטון: אני מתחנן,

מר אלי שבירו: אתה מתחנן, לקחו שם אולם חוגים בשביל לעשות את זה.

מר רון נחמן-יו"ר: באמת, אתה מומחה.

מר יוסי חן: אני בשביל כמה חודשים לא הייתי מעביר את המקום. בשביל כמה חודשים לא הייתי מעביר.

מר רון נחמן-יו"ר: בבחירות הבאות תהיה ראש העיר,

מר יוסי חן: אמרתי, בשביל כמה חודשים לא שווה.

מר רון נחמן-יו"ר: 100%.

מר אלי שבירו : אנחנו מבקשים להביע את מחאתנו ולהצביע על כך.

מר רון נחמן-יו"ר : תרשום לפרוטוקול,

מר אלי שבירו : כל אחד שיגיד את מה שיש לו להגיד. אתה נגד?

מר פבל פולב : אני גם נגד.

מר יוסי חן : נגד. נגד העברה של משרדי העירייה לשם. לפרוטוקול,

תרשום. מחר אתה תגיד – לא רשום, שווה כקליפת השום.

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא אומר שום דבר.

מר אלי שבירו : לא, 6 חברי מועצה אומרים לך שהם מתנגדים לזה.

מר רון נחמן-יו"ר : תיקח לך 10.

מר אלי שבירו : 7, גם טוהמי.

מר רון נחמן-יו"ר : גם הסגן.

מר אלי שבירו : גם הסגן, כן.

מר יוסי חן : גם הסגן, גם ממלא המקום. כולם נגד.

מר אלי שבירו : אז עוד הפעם, אולי שווה לשקול את הסוגיה הזאת מחדש.

מר רון נחמן-יו"ר : שבירו, 'בחייאת דינאק', אני לא במועדון של,

- מר אלי שבירו :** לא מועדון, למה מועדון?
- מר רון נחמן-יו"ר :** אני צריך לנהל עיר. אתם רוצים לעשות,
- מר פבל פולב :** יש לך פה אנשים, מסתדרים לבד.
- מר רון נחמן-יו"ר :** מה זה?
- מר פבל פולב :** מסתדרים לבד אנשים.
- מר יוסי חן :** יש לך אנשי מקצוע, מנהלים את העיר יופי. מנהלים מצוין.
- מר רון נחמן-יו"ר :** אבל קודם אמרת שאתה רוצה להחליף אותם.
- מר יוסי חן :** אני אמרתי? שמעת ממני?
- מר רון נחמן-יו"ר :** רק טוהמי?
- מר יוסי חן :** ממני לא תשמע את זה בחיים. טוהמי לא אמר גם, טוהמי אמר הם יילכו לבד. אני לא אמרתי שום דבר וטוהמי אמר – הם יילכו לבד.
- מר רון נחמן-יו"ר :** אני חושב שהתושבים גם כן יוליכו החוצה כמה.
- מר יוסי חן :** יוליכו החוצה? כבר עברו הזמנים האלה שאפשר להוליך החוצה.
- מר פבל פולב :** אבל בגלל זה הם לא חותמים את השמות.

מר רון נחמן-יו"ר : אז הודעתי את זה וזה הכול.

מר פבל פולב : טוהמי, כסגן ראש עיר בכיר, גם יכול לקבל ...

מר יחיאל טוהמי : בכיר, אתה גם היית בכיר פעם.

מר רון נחמן-יו"ר : פבל היה ממלא מקום.

מר יחיאל טוהמי : ממלא מקום אתה היית.

מר פבל פולב : כל הזמן אמרו לי – מה אתה מסתובב בעיר? מה אתה מחפש?

לך תביא כסף. לך תביא כסף. כאילו אני הכסף. ומנו היה בסדר. היה יושב, מסתדר במשרד, גם לא בסדר.

מר רון נחמן-יו"ר : הסעיף האחרון זה דיון ואישור תבחיני התמיכות לגופים

הפועלים בעיר ללא כוונת רווח. בבקשה.

5. המשך דיון בנושא תבחיני התמיכות לשנת 2013 – "לגופים הפועלים בעיר

אריאל ללא כוונת רווח".

מר חיים (קוקי) ביטון : חברים, אנחנו בעקבות הישיבה בשבוע שעבר שהופסקה,

אמנם נכון, הגשנו את זה אליכם מאוחר כי היה לנו בסך הכול,

עו"ד שרון שטיין : חיכינו עד יום חמישי,

מר יוסי חן : אז למה לא העברת ביום חמישי את המכתב הזה? היינו

מתייחסים לזה אחרת.

עו"ד שרון שטיין: אני, בניגוד אליך, לא משרבט משהו בדקה.

מר יוסי חן: אתה שייך לחכמים. אתה יודע הכול, אנחנו לא יודעים כלום.

עו"ד שרון שטיין: לא, אני לא משרבט משהו בדקה.

מר רון נחמן-יו"ר: רגע, מה רוצים, לא רוצים לדון היום?

מר יעקב עמנואל: לא.

מר רון נחמן-יו"ר: לא צריך.

מר יעקב עמנואל: בישיבה הבאה.

מר רון נחמן-יו"ר: לא צריך. אין לי בעיה.

מר חיים (קוקי) ביטון: אתם רוצים לדחות את זה לשבוע הבא?

מר יוסי חן: אני רק רוצה להעיר הערה ואפשר לדחות את זה בשקט

לישיבה הבאה.

מר רון נחמן-יו"ר: אין לי בעיה.

מר יוסי חן: או קיי, אני איתך. אני אגיד לך מה, היות ו -

מר רון נחמן-יו"ר: אני רוצה שכולם יהיו שלמים עם העסק הזה.

מר יוסי חן : חברים לא קראו, אבל יש נקודה אחרת, יותר דחופה, כי עד אז הניתוח יצליח והחולה ימות. הפעולות של העמותות האלה התחילו בחודש אוגוסט. אנחנו נמצאים עכשיו בנובמבר. אין שם פעילות, אף אחד לא שואל עליהם. חוץ מלשלם את המאמן, אף אחד לא מתעסק עם כלום. גרביים לילדים לא היה,

מר רון נחמן-יו"ר : על מה אתה מדבר, על הספורט?

מר יוסי חן : אני מדבר על הספורט, על התבחינים של הספורט. אין שם את התלבושות, רק עכשיו הזמינו, עד שיביאו. התחילו באוגוסט להתאמן, ספטמבר חלק. אין תקציבים. מה יקרה? צריך עכשיו לאשר את התקציבים מאוגוסט עד דצמבר, קודם כל, על זה נדבר עכשיו, כל התבחינים ל-2013. מה קורה מאוגוסט עד דצמבר? איפה כל הכספים האלה? איך מעבירים אותם כדי שיוכלו להתקיים והעסק הזה לא ייסגר? לא תאשרו, עד הישיבה הבאה לא יהיה על מה לדון. אין ספורט. גם היום אין ספורט, אבל עד אז לא יהיה כלום.

מר רון נחמן-יו"ר : קוקי יענה, בבקשה.

מר חיים (קוקי) ביטון : תראו, כפי שאתם יודעים, בעצם כל הרעיון להעביר, כל הפעילות של אגודות הספורט, בעצם גם לפי תוכנית האב לספורט, עברו ומי שהפעיל אותם זה המרכז הבינתחומי. לכן, עד סוף שנת התקציב הזו, המרכז הבינתחומי ממשיך להפעיל את עמותות הספורט. התבחינים האלה אמורים לדבר על שנת התקציב הבאה.

מר יחיאל טוהמי : זה אומר?

מר חיים (קוקי) ביטון : התבחינים האלה הם לא תבחינים לשנה הנוכחית.

מר יוסי חן : מה קורה בחודשים האלה, קוקי? מה קורה היום, אתמול, לפני חודש? אתה יודע שאני חודשיים מחזיק את העסק הזה שלא יתפוצץ.

מר אלי שבירו : אין כסף לקנות את הכדורים.

מר חיים (קוקי) ביטון : נכון. אין כסף וחלק מהמסגרות של החינוך הבלתי פורמאלי, ואתם גם יודעים למה אין כסף.

מר יוסי חן : למה? אנחנו אישרנו.

מר חיים (קוקי) ביטון : סליחה, אתם יודעים כמה פעמים הועלו לפה נושאים לגבי העברות תקציבים ולאשר תקציבים, ולא תמיד תקציבים אושרו.

מר אלי שבירו : אבל אישרנו בתחילת השנה.

מר יוסי חן : את זה אישרנו. קוקי, את זה אישרנו בתחילת השנה והכסף הולך לגוונים.

מר אלי שבירו : לזה אישרנו בתחילת השנה.

מר יוסי חן : למעלה ממיליון שקל.

מר חיים (קוקי) ביטון : אבל תן לי לסיים.

מר יוסי חן : למעלה ממיליון שקל אושר.

מר חיים (קוקי) ביטון : קודם כל, שלא יישמע כ-הצעקתא, כל הקבוצות של הכדור-עף ושל הכדורסל נרשמו והתחילו לפעול ופועלים,

מר יוסי חן : אתה טועה ומטעה. חצי מהם לא נרשמו. חצי מהם.

צמצמתם,

מר חיים (קוקי) ביטון : תן לי שניה, יוסי.

מר יוסי חן : למה אתה אומר דברים לא נכונים? אני מתפלא עליך, קוקי.

קבוצת כדורגל, כל מחלקת הנוער נמחקה. קבוצת כדורסל, חצי מהם לא קיימת. לא יודע מה קורה בכדורעף ...

מר חיים (קוקי) ביטון : תן לי, ברשותך, אני אענה.

מר יוסי חן : קוקי, למה אתה אומר דברים לא נכונים? לך זה לא מתאים

להגייד דברים לא נכונים.

מר חיים (קוקי) ביטון : א' – אתה יודע שאני לא אומר,

מר יוסי חן : הכול לא קיים.

מר חיים (קוקי) ביטון : יוסי, תן לי לומר ואני אומר,

מר יוסי חן : אני רוצה שתיתן לי פיתרון איך מעבירים תקציב לסיים את

השנה. תן לי פיתרון.

מר חיים (קוקי) ביטון : תן לי שניה.

(מדברים ביחד)

מר חיים (קוקי) ביטון : אם אתם רוצים תשובה אז תנו לי לענות.

מר יוסי חן: רוצה, בבקשה.

מר חיים (קוקי) ביטון: אני לא יכול לענות בצורה הזאת.

מר רון נחמן-יו"ר: אי אפשר ככה.

מר יוסי חן: רון, תן לו לענות בבקשה.

מר חיים (קוקי) ביטון: אני צריך להסביר ויוסי, אתה יודע שאני לא מטעה. כל הנושא של רישום של אגודות ספורט ושל פעילות של ילדים ונוער, זה מותנה גם ברישום של ילדים ושל נוער לפעילות. אין איזה שהוא רף שמישהו אומר שהשנה צריכים להיות 4 קבוצות, 5 קבוצות, 6 קבוצות. היו שנים, נכון, שהיו לנו 4 קבוצות, והיו שנים שיש לנו 2 קבוצות, והשנה יש קבוצת נוער אחת בכדורגל.

מר יוסי חן: ילדים.

מר חיים (קוקי) ביטון: ילדים, נכון.

מר יוסי חן: ילדים טרום, לא נוער. אבל קיבלת את זה עם 4 קבוצות.

קיבלת עם 4.

מר חיים (קוקי) ביטון: כשאני קיבלתי, אני לא רוצה להגיד לך איך קיבלתי, עם

משטרה שפתחה ועם מנעול. עזוב, יוסי, בוא לא נחזור לזה.

מר יוסי חן: אתה רוצה שאני אביא לך מסמכים כתובים?

מר חיים (קוקי) ביטון: עזוב, לא רוצה להיכנס לזה.

מר יוסי חן: עירוני אריאל 3 קבוצות, בית"ר אריאל קבוצה אחת, מחלקת נוער ו-מ.ס. קבוצה אחת.

מר חיים (קוקי) ביטון: עירוני אריאל, אתה יודע, זה אנחנו יצרנו את מ.ס.

מר יוסי חן: 5 קבוצות. אז אני אומר,

מר חיים (קוקי) ביטון: בסדר, אבל לא ניכנס לזה.

מר רון נחמן-יו"ר: מספיק, יוסי, שמונה וחצי כבר.

מר יוסי חן: אבל הוא אומר דברים לא נכונים. אני מתפלא על קוקי.

מר חיים (קוקי) ביטון: דקה, יוסי.

מר רון נחמן-יו"ר: אבל מספיק, בסדר.

מר חיים (קוקי) ביטון: אז אני אומר לך עוד פעם, אני אומר, יש קבוצת כדורגל אחת של ילדים,

מר יוסי חן: טרומיים.

מר חיים (קוקי) ביטון: לא משנה איך תקרא לזה, ילדים. תקרא לזה טרום, תקרא לזה ילדים א', ילדים ב', לא משנה.

מר יוסי חן: זה משנה.

מר חיים (קוקי) ביטון: כל הרישום של הקבוצות נרשמו, התחילו לפעול, או קיי?

הקבוצות שחבריה נרשמו אליהן התחילו לפעול. להגיד לך שאני מרוצה ממספר הילדים שנרשמו לפעילות של אגודות הספורט? לא מרוצה. זה נתון שהוא קיים. עובדה שגם חיפשנו רכז ספורט וקיבלנו רכז ספורט ופיטרנו אותו בגלל אי שביעות רצון של פעילות, או קיי? אף אחד לא אומר שאנחנו מרוצים ממה שקיים לגבי חלק מפעילויות של תחומים מסוימים.

לגבי, עד סוף שנת הפעילות הזו אנחנו נמצא פיתרון לכל האגודות ואנחנו נביא את כל האגודות,

מר יוסי חן : מתי?

מר פבל פולב : בסוף של הפעילות.

מר יוסי חן : מתי?

מר חיים (קוקי) ביטון : אנחנו נמצא לזה. בשבוע הקרוב,

מר יוסי חן : צריך להעביר כסף מאוגוסט אחורה. מאוגוסט, ספטמבר, כל מה שתקוע שם.

מר חיים (קוקי) ביטון : יוסי,

מר יוסי חן : קוקי, אל תמרח את זה, אני רוצה לקבל החלטה. פה יש גזבר, יש ראש עירייה, יש חברי מועצה. העסק עומד לפני סגירה. אני מודיע לך, אין ימים לעשות את זה. אני מודיע לך ואתה יודע טוב מאד שזה נתקע, וזה חודשים אני מחזיק את זה. הכול הולך להתפרק, תוך שבוע. עכשיו נוריד את הידיים, הכול יתפרק. אין זמן. צריך להוציא את הכספים שחייבים להם – אוגוסט, ספטמבר, אוקטובר, נובמבר, דצמבר.

מר פבל פולב :

הצבענו וכסף לא עבר.

מר יוסי חן :

הצבענו, לא עבר. עבר בסך הכול מאמן ורישום קבוצה.

מר חיים (קוקי) ביטון : יוסי, לא שלא עבר. אם אומרים פה, היתה החלטה, סליחה,

היתה החלטה יוסי, בוא בשביל ההגינות, היתה החלטה שבכדורגל לא משלמים

לשחקנים שכר. פה היתה החלטה. ושכל אלה שעכשיו אומרים קשקושים, סליחה, אז

על מה שיוסי מדבר, על הכדורגל, זה על התחום הזה.

מר יוסי חן :

לא שכר. לא שכר.

מר פבל פולב :

גרביים.

מר חיים (קוקי) ביטון :

תעשה לי טובה, אין בעיה של גרביים. אין בעיה של גרביים.

מר פבל פולב :

שקרן הוא לא. הוא אומר של היה גרביים, אתה אומר שיש

גרביים.

מר חיים (קוקי) ביטון :

הוא לא אמר שאין גרביים.

מר יוסי חן :

אני אמרתי שאין גרביים לבית ספר לכדורגל, ואתה אומר

שהזמנת.

מר חיים (קוקי) ביטון :

לבית ספר לכדורגל הזמנו, כי מתי נרשמו, יוסי, מתי נרשמו

בית ספר לכדורגל?

מר יוסי חן :

טרום ליגה, אלה של הטרומים, ששיחקו עכשיו, במשחק

הראשון לא היה להם גרביים.

מר חיים (קוקי) ביטון : על זה אני שומע פעם ראשונה.

מר יוסי חן : אתה שומע פעם שניה ממני.

מר רון נחמן-יו"ר : אני רוצה לסגור את הישיבה. יוסי, אמרת את מה שצריך

להגיד. אני מבין שהיום אנחנו לא נצביע על התבחינים. אתה הערת את תשומת לב שיש צורך דחוף לטפל בנושא של אגודות הספורט עד סוף השנה. זה נרשם פה. המנכ"ל שמע.

גב' שירה דקל : אני רוצה גם הערה קטנה לגבי הספורט, שאם כבר לא עושים

היום את הדיון אז שווה לבדוק את זה עד הפעם הבאה.

מר רון נחמן-יו"ר : בבקשה.

גב' שירה דקל : יוסי בטח מדבר בעיקר על הכדורגל, אני יכולה להגיד,

מר יוסי חן : גם כדורסל.

גב' שירה דקל : גם בכדורסל יש בעיה מאד מאד קשה. קבוצת בוגרים שהיתה

בשנה שעברה אין השנה. אפילו ברמה הבסיסית של קבוצת בוגרים שמצפה לקבל חולצה, מכנס, כאילו משהו שזה, היה קושי, היה קושי גם עם כדורים, גם עם ציוד, גם עם ציוד בסיסי.

מר חיים (קוקי) ביטון : שלילי. שלילי. ואת אומרת את הנתונים האלה פעם שניה, גם

בישיבה הקודמת, בצורה לא,

גב' שירה דקל : יותר מפעם שניה, קוקי.

מר חיים (קוקי) ביטון : שניה, בצורה לא הוגנת, ואני אגיד לך. שנה שעברה אנחנו החזקנו בשיניים את הקבוצה הבוגרת, ולידיעתך, הקבוצה הבוגרת תפקדה שנה שעברה רק בזכות זה שהפעלנו 2-3 ילדים מהנוער. מה לעשות? אין באריאל חבריה בוגרים שרוצים לשחק כדורסל. אנחנו לא נגדל אותם.

מר יוסי חן : אתה טועה. אתה טועה. זה ניהול כושל היה שם. אתה טועה. אני שלחתי 4 שחקנים סטודנטים. ניהול כושל.

מר אלי שבירו : אבל תקשיב למה שהיא אומרת, אין סתירה בין הדברים.

גב' שירה דקל : יוסי, תן לי רגע. אין סתירה בין מה שאתה אמרת לבין מה שאני אמרתי, בסדר? יש בעיה להחזיק את כל התחומים בעיר. גם כדורעף על סף קריסה. גם קבוצות של בית ספר לכדורעף לא קמו. גם נשים כמוני, בנות 35, שכאילו כבר לא אמורות לשחק, כי יש פה בעיה מאד קשה בכל ענפי הספורט, מהבסיס ועד למעלה, ושמתיחיל בזה שיש כאוס עדיין. רון, אני אומרת מה שצריך עכשיו לעשות ולהזמין בדיקה לקראת המפגש הבא, היה אמור לעבור להיות במתנ"ס, לפחות בכדורסל, ממה שאני יודעת, עדיין מוטי לוי רשום, הוא רשום מול האיגוד של הפועל, התקציבים מגיעים אליו, הם לא עוברים לקבוצה, יש איזה שהוא כאוס מאד מאד גדול. אני יכולה להגיד לך, גם בכדורעף תעשה בדיקה, קוקי, תעשה בדיקה.

מר אלי שבירו : זה לא מה שאנחנו הצבענו בתחילת השנה?

מר חיים (קוקי) ביטון : לא, לא, לא, שבירו,

מר יוסי חן : האיגודים לא מעבירים כספים.

עו"ד שרון שטיין : שניה רגע, כסף מהעירייה או כסף ממישהו מבחוץ?

גב' שירה דקל :

מהפועל, אני אומרת בעברית, מהפועל.

מר יוסי חן :

הפועל לא מעבירים כסף לקבוצות.

גב' שירה דקל :

שניה, יש תמיכה שהם מקבלים.

מר יוסי חן :

אני מודיע לך שאיגודים לא מעבירים כסף. תבדקי אותי.

מר חיים (קוקי) ביטון : לא, שניה, אני רוצה להגיד לך משהו, שירה, וסליחה שאני אומר, דווקא את צריכה יותר להכין את עצמך לקראת דברים שאת אומרת. אנחנו פה קיבלנו החלטה, במועצת העיר, שבכל ענף, אנחנו לא מוחקים את אגודות הספורט. אגודות הספורט לא נמחקות, הן לא נמחקו. ההחלטה שהיתה פה זה שבכדורגל בית"ר היא האגודה שמתפעלת את הכדורגל. כן, גברתי, תשאלי. שבכדורסל הפועל, הרי היו כמה אגודות שטיפלו בכדורגל, ואנחנו הוצאנו חלק מהאגודות. ואני אגיד עוד פעם, הוא יכעס עלי, בעזרתו,

גב' שירה דקל :

בכדורגל אחד, בכדורסל אחד,

מר חיים (קוקי) ביטון :

לא, בכדורסל היו שתי אגודות שטיפלו.

גב' שירה דקל :

נכון. נכון.

מר חיים (קוקי) ביטון :

אז הוצאנו אגודה אחת ושמנו רק את הפועל.

גב' שירה דקל :

כשהמגמה היתה בתוך שנה להעביר את הכול להיות תחת,

מר חיים (קוקי) ביטון : הרעיון היה שתוך שנתיים לנסות להעביר את כולם לנושא של מועדון ספורט כללי. ואז הועלו לא בעיה אחת ולא שתיים ולא שלוש, המון בעיות

על ידי האגודות ובצדק, וחלקם אמרו גם – אנחנו לא הולכים להיבלע. ואז ישבו והחליטו שאנחנו לא רוצים למחוק את האגודות, כי לאגודות יש עבר, יש ניסיון, יש קשרים, יש את הקשרים מול ההתאחדויות וכו', לא רוצים למחוק את האגודות. עכשיו, גם בעקבות השנה האחרונה שהיתה, שעצבנו את המערכת, שהוצאנו את הגופים המתחרים, לכן גם בא הרעיון השנה שאנחנו רוצים להחזיר את הכוח לאגודות. ואנחנו רוצים שהאגודות יתפעלו כל אחד בתחום הפעילות שלו את הפעילות. לכן התבחינים האלה השנה, אם את שמה לב, בשנה שעברה לא היו תבחינים של אגודות.

גב' שירה זקל : רגע, לא הבנתי, אז כל המהלך שעשינו, אנחנו חוזרים אחורה עכשיו?

מר אלי שבירו : כן.

מר חיים (קוקי) ביטון : לא חוזרים אחורה.

מר אלי שבירו : כן, כן, כן, קוקי, למה אתה אומר לא?

מר חיים (קוקי) ביטון : אני אסביר לך. לא חוזרים אחורה.

מר יחיאל טוהמי : הולכים קדימה ברברס'.

מר אלי שבירו : צעד תימני.

מר חיים (קוקי) ביטון : מה שנעשה חבר'ה, ואתם שכחתם, כנראה הזיכרון הוא קצר,

מר יחיאל טוהמי : קוקי, אתה לא היית פה הרבה זמן ואתה לא יודע מה קרה הרבה זמן, ואתה לא יודע פה מה קרה הרבה זמן. היו עמותות, נתנו לעמותות,

מר חיים (קוקי) ביטון : אני יודע.

מר יחיאל טוהמי : אחר כך היתה תוכנית אב לספורט עם אדון שוקי, אחרי זה אמרו – מעבירים את זה לגוונים. עכשיו מחזירים. אני אומר עוד פעם, אני אמרתי את זה מהתחלה, אתם לא שילמתם 200, שילמתם מיליון שקל. תחזירו את זה לעמותות, כמו שאתה אומר, אני בעד, תנו לאנשים להתייעל, תנו לאנשים להתאמץ ושישיגו תרומות מכל מיני ספונסרים ושלוש על ישראל. ואם צריך פה תמיכה, העירייה לא תיתן לאף אחד ליפול.

גב' שירה דקל : כל מה שנעשה, כל המחיר המאד יקר ששילמנו על המעבר הזה, האובדן של הילדים, האובדן של הקבוצות, אנחנו עכשיו חוזרים חזרה.

מר חיים (קוקי) ביטון : איזה אובדן? של מה?

מר יחיאל טוהמי : אני מסכים עם מה שאת אומרת.

מר אלי שבירו : ירידה בכמות הילדים.

גב' שירה דקל : היתה ירידה משמעותית בכמות הילדים. בבית ספר לכדורסל, לפחות 150 ילד, קוקי, היום,

מר יוסי חן : ילדים היום נוסעים לשחק באורנית, בשערי תקווה, בפתח תקווה. כולם יוצאים מאריאל.

גב' שירה דקל : קוקי, זה כאב שלנו. הבן שלי משחק כדורסל. מה, לא כואב לי שאין לו לאן לצמוח פה בעיר? זה כאילו שלנו, אתם צריכים להבין, אני משחקת.

מר יחיאל טוהמי : היתה פה כוונה טובה, להרים את הספורט. אבל הכול זה כסף בסוף. ולא רוצים לשלם 200, שילמו 600.

גב' שירה דקל : או קיי, אז בואו רק נראה מה אנחנו עושים. בואו רק נבין שזה מה שניתן לעשות. אף אחד לא אמר, לפעמים לחזור אחורה זה נכון. אבל בוא נדבר על זה, בוא נעצור, בוא נבדוק.

מר חיים (קוקי) ביטון : זה התבחינים.

מר יחיאל טוהמי : הנה, גמרנו.

מר אלי שבירו : זה לא קשור לתבחינים.

גב' שירה דקל : התבחינים זה כבר אומר – החלטנו, חוזרים חזרה לאגודות, לא בודקים מה המשמעות. מה זה אומר נגיד, סתם, מבחינת הכדורסל, ואין לי מושג פוליטיקה בהיבט הזה, מה זה אומר? מי מנהל את זה? מי יגיש את הבקשה?

מר יוסי חן : חברי העמותה של הפועל.

גב' שירה דקל : מוטי לוי?

מר יוסי חן : עמותה של הפועל. יש עמותה שלמה, זה לא אחד.

גב' שירה דקל : מי עומד בראש שלה?

מר יוסי חן : יש הרבה, אני לא יודע. 7 חברים בעמותה.

גב' שירה דקל : מי יו"ר העמותה?

מר יוסי חן : לישיבה הבאה אני אביא לך. יש 7 חברים בעמותה.

גב' שירה דקל : יופי, אז בוא נעשה שיעורי בית, בוא נבדוק מה זה אומר, בוא נבין מה המשמעות של זה.

מר יוסי חן : מה שקוקי אמר, לשיטתכם, קוקי אמר שיש, היתה אגודת גג אחת שזה היה,

עו"ד שרון שטיין : שירה, מקס ביקש, כשאנחנו המלצנו בתבחינים לקבל מהאגודות תוכנית אימונים שנתית בשביל שנדע מי הם, הוא ביקש להוריד את זה.

מר יוסי חן : אני אענה לך. אני אענה לך.

עו"ד שרון שטיין : פירוט מי זה האנשים שם, מי בעלי התפקידים.

מר רון נחמן-יו"ר : טוב, אני רוצה לסגור את זה.

מר יוסי חן : תן לי משפט אחד, לפני שאתה סוגר.

מר רון נחמן-יו"ר : כבר שמונה וחצי.

מר יוסי חן : אבל אולי זה ייסגר ואנחנו נהיה בבעיה.

מר יחיאל טוהמי : שרון, תתקצב אותם, שישברו את הראש. מבקר העירייה שיבדוק אותם, להתראות.

מר יוסי חן : שרון, בוא תשמע, לקחו את זה למהלך מסוים וזה לא עבד.

עכשיו רוצים להחזיר. כדי להחזיר את זה למצב הקיים, אין ברירה, חייבים לקיים ישיבה כמה שיותר מהר. היום זה אי אפשר, אבל צריך כמה שיותר מהר, כדי לאשר את התבחינים האלה בצורה כזו או אחרת.

מר רון נחמן-יו"ר : אני אגיד לך מה אני מציע.

מר יוסי חן : אבל תן לי לסיים ואחר כך תציע. לאחר מכן, הרי יצטרכו עוד להגיש תמיכות, בקשות לתמיכות, אנחנו בנובמבר. תמיכות, צריך בדצמבר לאשר תמיכות.

מר יחיאל טוהמי : תקציב גם.

מר יוסי חן : התקציב לא מאושר.

מר אלי שבירו : 1 חלקי 12 משנה שעברה.

מר יוסי חן : 1 חלקי 12. אני מודיע לך מעכשיו, אם אתם לא רוצים, אל תלכו למהלך. אני, כמה שאני יודע, אלא אם כן יקרה משהו ואין לי בעיה, שיעבור התקציב. ודרך אגב, בואו נשב, אולי נצליח להעביר תקציב. אולי נשב ונגיע להסכמות ונעביר תקציב מסוכס. גם אפשר.

מר יחיאל טוהמי : גם אפשרי.

מר יוסי חן : אבל, אני אומר, לגבי עכשיו הקטע של הספורט, צריך לגמור כמה שיותר מהר עם התבחינים, בדצמבר לאפשר לקבוצות ולעמותות להגיש את הבקשות, ככדי שבינואר כבר יהיה להם צ'ק.

מר חיים (קוקי) ביטון : יוסי, בגלל זה אנחנו בשבוע ימים ישבנו, לקחנו את כל

ההערות שלכם,

מר יוסי חן : שניה, תן לי לסיים. זה אחד. שתיים – אתה יודע שיש בעיה. אתה יודע טוב מאד, אתה במיוחד, מאוגוסט עד דצמבר. צריך לפתור את הבעיה עכשיו, לא עוד שנה, עכשיו. תוך השבוע הזה לפתור את הבעיה איך נותנים להם צ'ק כדי להפעיל. אם אתם רוצים. אם לא – תמשיכו ככה. אין בעיה, תמשיכו.

מר רון נחמן-יו"ר : טוב, הואיל ואנחנו לא מצביעים היום, אנחנו נצטרך לעשות ישיבה,

עו"ד אריאל עזריה : הצבעה טלפונית.

מר רון נחמן-יו"ר : לא, זה לא יילך בהצבעה טלפונית.

מר יוסי חן : לא, לא, זה הרבה נושאים.

עו"ד אריאל עזריה : למה? נקבל במייל, נקרא את זה.

עו"ד שרון שטיין : אני מציע שתבדקו בדיוק מה פוטנציאל המשתתפים שלכם בכל ענף ובכל קבוצת גיל.

מר יוסי חן : צריך לבנות את זה מחדש, לשקם את כל ההרס שיש שם. אתה לא גר פה, אתה לא יודע מה קורה. זה לא הקיבוץ שלך שלקח את הקבוצה בעמישב. תאמין לי, הכול הרוס. צריך לשקם. זה פה עבודת שיקום. עבודת שיקום, לשקם מאפס, לקחת את כל הילדים שהולכים לאורנית, לשערי תקוה, לפתח תקוה, להחזיר אותם לאריאל. אתה לא מבין על מה אתה מדבר.

מר רון נחמן-יו"ר : אנחנו נצטרך לעשות ישיבה נפרדת בעניין הזה. תוך כמה זמן

אתם יכולים לעשות את זה?

מר ג'והר חלבני : עד ה-30 לחודש נכנס את המועצה עוד פעם, גם נביא לאישור את צו המיסים.

מר רון נחמן-יו"ר : בסדר. אנחנו עד ה-30 לחודש, תהיה ישיבה. שני סעיפים יהיו – את זה וצו המיסים, של משרד הפנים. אולי יהיה עוד משהו של כספים. אבל היום זה 18. אם אתה צריך לשלוח חומר,

מר ג'והר חלבני : אני מחר נותן והם יוציאו. תחליטו מתי המועד.

מר רון נחמן-יו"ר : בסדר. לפני ה-30 אנחנו נעשה את זה.

מר ג'והר חלבני : לפני ה-30.

מר רון נחמן-יו"ר : בסדר גמור.

חיים (קוקי) ביטון
מנכ"ל העירייה

רון נחמן
ראש העירייה

ריכוז החלטות:

2. אישור תב"רים חדשים:

א. שדרוג מערכת ההשקיה הציבורית, תב"ר 279 -

שדרוג מערכת ההשקיה (גינון) במוסדות החינוך ומוסדות העירייה, פרויקט בעלות של ₪ 900,000.

מקורות המימון: משרד הפנים תקציב פיתוח 2012 - ₪ 250,000

רשות המים - ₪ 300,000

קרנות הרשות - ₪ 350,000

ב. הצללה ושדרוג מתקני חצר, תב"ר 280

הצללה ושדרוג מתקני חצר בעלות של ₪ 150,857.

מקורות מימון: משרד הפנים תקציב פיתוח 2012.

אישור תב"רים – הגדלות:

א. הקמת אולם ספורט בינוני, תב"ר 276

בהמשך לאישור מועצת העיר להקמת אולם ספורט בינוני בבי"ס החדש ברח' מוריה, התקבל אישור ממשרד הפנים, במסגרת תקציב הפיתוח להשתתפות במימון האולם בסך ₪ 548,267.

ב. זהירות בדרכים, תב"ר 278

מצ"ב התחייבות הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים למימון שלב ב' לשנת 2012 בסך ₪ 43,000 המהווים 80%, ועוד חלק הרשות (קרנות רשות) בסך ₪ 10,750 המהווים 20%.

לאחר התוספת לעיל, יעמוד התב"ר ע"ס ₪ 98,750.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר מס' 279 – שדרוג מערכת ההשקיה

הציבורית – קבלת מענק ממשרד הפנים, תקציב פיתוח 2012 בסך ₪ 250,000.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר מס' 280 – הצללה ושדרוג מתקני חצר –

קבלת מענק ממשרד הפנים, תקציב פיתוח 2012 בסך ₪ 150,857.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הגדלת תב"ר מס' 276 – הקמת אולם ספורט

בינוני – קבלת מענק ממשרד הפנים במסגרת תקציב הפיתוח בסך ₪ 548,267.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הגדלת תב"ר מס' 278 – זהירות בדרכים – קבלת מענק מהרשות הלאומית לבטיחות בדרכים למימון שלב ב' לשנת 2012 בסך ₪ 43,000 ועוד חלק הרשות (קרנות הרשות) בסך ₪ 10,750. התב"ר יעמוד ע"ס ₪ 98,750.

3. מינוי מבקר העירייה מר אריה ברסקי ל"ממונה על פניות הציבור".

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את מינוי מבקר העירייה, מר אריה ברסקי, ל"ממונה על פניות הציבור".